

NASTAVAK SJEDNICE GRADSKOG VIJEĆA

DUGA DIOBA IMOVINE
BIVŠE OPĆINE ŠIBENIK

Prijedlog sporazuma o preuzimanju nekretnina, pokretnina, financijskih sredstava, kao i prava i obveza nekadašnje općine Šibenik, vijećnici nisu prihvatili

ŠIBENSKI

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENIK

GOD. XXXIII.
BROJ 1631IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 1. travnja 1995.

ŠIBENSKI LIST

KNJIŽNICA "Juraj Šižgorić"

59000 ŠIBENIK

POŠTARINA PLAĆENA
kod pošte 58000 Split
TISKANICASUSRET
HRVATSKIH
NOVINARA
NA RUTI OD
SPLITA DO
ANCONENOVA BRANJA
RIJEČKE
»JADROLINIJE«

Zbog prometnih teškoća, morski je put perspektiva Hrvatske za razvoj gospodarstva i turizma. Najveći hrvatski linijski brodar, riječka »Jadrolinija«, napravila je poslovni proboj posebice na talijansko tržište, a diljem Europe zastupa je čak stotinu i pedeset agenata. O tome je bilo razgovora na susretu novinara iz hrvatskih redakcija, koji su, kao gosti »Jadrolinije« brodom »Ivan Zajc« plovili do Ancone

Stranica 7.

IZASLANSTVO SABORSKOGA ODBORA ZA MIRNU REINTEGRACIJU
PRIVREMENO OKUPIRANIH PODRUČJA BORAVILO U ŠIBENIKU»NA POVRATAK
NEĆETE ČEKATI
KAO ONI KOJE JE
PROTJERAO PROPALI
KOMUNISTIČKI
»IM«

Pošto je prije dva mjeseca, poslije duge saborske rasprave utemeljen Odbor za mirnu reintegraciju privremeno okupiranih hrvatskih područja, članovi toga odbora s Dragom Krpinom na čelu našli su se u Šibeniku, a potom posjetili Pirovac i Miljeve. Bio je to njihov prvi izlazak »na teren«. Povod je bio dosad neriješen problem iskapčanja struje prognanicima koji je nisu u stanju platiti, ali je svrha bila sveobuhvatnija: upoznati se detaljno sa životom prognanika kako bi se u Saboru kvalitetnije donosili novi zakonski projekti iz te oblasti kao i konkretni akti Vlade RH

Stranica 4.

U ŽARIŠTU

NOVI MANDAT
I ZAMKE
DIPLOMATSKIH
UOPĆAVANJA

Očito, svijet pa čak i naši prijatelji, isključivo rabe riječi: sukobi u bivšoj Jugoslaviji, obje strane, jedna strana, druga strana, srpsko pitanje, kninski Srbi itd. umjesto: srpska agresija, Hrvatska i pobunjenici, žrtva, okupator, pobunjenici. Sve da je ovdje i riječ o jezičnoj nepreciznosti radi se o opasnim zamkama

Stranica 2.

ANTE MATIĆ, GRADONAČELNIK
GRADA DRNIŠAJESMO LI OPET
PREVARENI?

Bojim se da je naš povratak još jednom odgođen, a za godinu, dvije ili tri neće se imati tko vratiti. To što smo ponovno aktualizirali izmjenu naziva županije šibenske u šibensko-drnišku ne treba stvarati antagonizme. Zašto sjedište NP »Krka« sutra ne bi moglo biti i u Drnišu?

Stranica 3.

GRADSKI RETROVIZOR

RAT TAŠTINE

N I drugi pokušaj smjenjivanja gradonačelnika prof. Ante Šupuka u relativno kratkom razdoblju nije prošao na Gradskom vijeću. No, u drugom je izglasavanju (ne) povjerenja mandat prof. Šupuka bio na ozbiljnoj kušnji — teniskim riječnikom aktualni gradonačelnik izvukao se tek u tie breaku.

Nesporno je pravo oporbenih stranaka da u borbi za vlast traže i smjenjivanje gradonačelnika. U demokratskom miljeu svatko ima pravo na kritiku i svoje argumente, ali... Ostaje spornim zašto se najjača oporbena stranka HSLS u obrazloženju druge inicijative za smjenjivanje gradonačelnika poziva na »istorodnost želje HDZ-a« kao najjače stranke na razini Županije.

— Ne, na razini Gradskog odbora naše stranke nije bilo nikakvih prijedloga, razmišljanja, a pogotovu ne službeno prihvaćene inicijative o izglasavanju (ne)povjerenja gradonačelniku Šupuku — odlučno će i u posve privatnom razgovoru zanjekati jedan od članika HDZ-a i dožupati inž. Ivo Belica.

Zašto su četvorica HDZ-ovskih vjećnika, u odsutstvu službenog stava na razini stranke, svedjelo poduprli inicijativu o smjenjivanju gradonačelnika, to najbolje znaju ostali predstavnici HDZ-a u Gradskom vijeću, koji su prema pripisanoj liberala, »izvršili pritisak« na spomenutu četvoricu ne bi li promijenili stav.

Što to uopće znači »izvršili pritisak« u višestranačju i parlamentarnoj demokraciji? Tko to toliko idealizira politiku ili političare da se iznenaduje, kad oni »preko noći« promijene »čvrsti stav«? Zašto neki i danas zamjeraju prof. Šupuku što je prije ustoličenja za gradonačelnika praktički u zadnji tren napustio oporbeni blok i priklonio se HDZ-u? Kao da (pred)izborna utrka u sebi ne krije i onu najvulgarniju tezu »tko da više«?

Od tog (ne)očekivanog poteza aktualnog gradonačelnika neke (ili nečije) taštine nisu ostale zaliježene ni do danas. Povrijeđena taština je, uvjeravaju me dobro upućeni, bila i razlog što su se četvorica HDZ-ovaca otrgnuli od stranačke stegle, te ustali protiv prof. Šupuka, koji je navodno popljavao neke njihove zamisli.

Nažalost, ni gradonačelnik nije posve nevin u tom ratu taštine, u kojemu su nerijetko zanemareni interesi Grada i Županije. Samo zločesti ljudi mogu nijekati njegove originalne zamisli i nesebičan rad, ali ni najbolji mu prijatelji ne mogu izdvojiti općeprihvaćene argumente na čiji se optužbe. Prvu, koja kaže da »prof. Šupuk na razini Gradskog vijeća i Poglavarstva nerijetko zanemaruje timski rad, točnije da nepotrebno troši energiju, nastojeći da bude ne samo koordinator, već i izvršitelj komunalnih programa«. Drugu, koja je potkrijepljena tvrdnjom »kako gradonačelnik nema pravih manira za odnose s javnošću, da neke bitne projekte isuviše čuva za sebe«.

Svjestan dijela svojih propusta, prof. Šupuk se u prigodnom intervjuu za Dan sv. Mihovila javno ispričao predstavnicima šibenske »sedme sile«. Po to, ta isprika nije donijela bitnu, pozitivnu novinu na relaciji gradonačelnik — novinari. Dapače, kroz tisak i kulorske razgovore međusobne optužbe ovih dana doživljavaju kulminaciju.

Ne bih sudio o tome koliko su novinari uvijek pravedni, kad na padaju aktualnu vlast, posebice gradonačelnika, no nesporno je da imaju pravo, kad se tuže na kontinuitet i brzinu serviranja informacije »iz kuće na obali«. Može li se to riješiti, pokazat će vrijeme. No, sigurno je da rat taštine ne priliči gradu, koji je ne tako davno slavijen, zahvaljujući upravo njegovim hrabrim i nesebičnim žiteljima.

REFLEKTOR

PRVI TRAVNJA, MA GDJE BILI

CRNO-BIJELO U KOLORU

M oramo priznati da mi nije pošlo za rukom pronaći masni medijski prvotravanjski trik, a da ne bude previše obojen crnim tonovima i zbog toga pomalo uvredljiv. Je li više uopće moguće, u vrijeme gotovo svakodnevnih »turbulentnih« ili »tranzicijskih« vijesti i informacija, pronaći prvotravanjski vic, kojim bi se moglo navući brojne znatiželjnike da poveruju u vijest koja je »istinita« samo jednog dana u godini i koja se nikada ne demantira. Crni humor bit bio neizbježan, a našu osjetljivost to bi moglo biti protumačeno jedino kao zločesti cinizam. Možda bi je-

dino ministru kulture Vitezu do pomoći bio prvi travnja, da je pričao za svoj »kokošinjac« kojih deset dana, pa onda za saborskom govornicom umjesto isprike izgovoriti travnjanja. Ovako se nitko nije smijao, dapače svi su bili uvrijeđeni.

Na sreću, rezolucija o novostarom mandatu zaštitnih snaga UN u Hrvatskoj treba biti donijeta zaključno sa 31. ožujka, jer tko zna, ako se nešto dogovori i prihvati 1. travnja, to ćemo imati manje razloga vjerovati da »svjetski čimbenici« misle ozbiljno. Možda bi dosadašnje rezolucije bile u biti vjerodostojnije da su prihvaćane

u privravanjska jutra.

Uostalom, kome je do šale? Trikovi, da je pojeftinila struja ili gorivo, doista su jeftini. Na to se niko ne bi smijao. Možda kao prvotravanjsku dijagnostičku šalu treba uzeti komentar ministra Hebranga. On jest ministar zdravstva, ali ovo ne valja prihvatiti kao njegovo stručno mišljenje, jer onda nam se ne piše dobro. Dakle, izmđu ostalog, Hebrang kaže: »U šibenskoj županiji bio sam donekle iznenađen određenom dozom pesimizma, na koju sam naišao ne samo kod županijskih čelnika nego i kod zdravstvenih djelatnika...« Drugim riječima, kod onih koji zbog optimizma, a ne obrnuto, idu na izbore i u onih kojima se za pomoć obraćaju depresivni pesimisti. Naša svakidašnja razgovaranja govore da je »pesimizam« prešao okvire lokalne politike i da se počeo uvlačiti praktički svugdje. Dodaše često neartikuliran, čak bez truda da se pokuša racionalnije argumentirati, a kamoli da se ponudi neki optimističkiji scenarij. Da je

socijalno-gospodarsko stanje teško ne treba ponavljati, ali ipak iznenađuje nedostatak inovacijske volje u svih sferama života. Očekivanja da će netko drugi riješiti sve naše probleme najnerealnija su od svih. Od snage lokalne zajednice u najvećem će ovisiti i slika lokalne budućnosti. Ne mogu vjerovati, a to se na žalost često može čuti, da je temeljno obilježje Šibenika i Šibenčana »dišperancija«.

P.S. Ne želeći nikoga povrijediti prvotravanjskim »slanim šalama« prepuštamo vama, da na svoj način pokušate nekog »nasanikati«. Naravno, dobronamjerno. Ako ništa drugo, smisla za zbijati šale na račun drugih ljudi nam nije nedostajalo. Ma kako nam bilo teško. A, i to nešto znači. Zar ne? Do sljedećeg prvog travnja valjda ćemo se moći smijati bez ikakvih ograda, jer će se smanjiti šanse za stvaranje kolektivnog crnog humora. Kako na nacionalnoj, tako i na šibenskoj razini. Bez rezolucija Vijeća sigurnosti nadam se.

Ivica POLIČAK

Marjan Sekso, upravitelj TC Šibenik, uručuje novi Telefonski imenik Županije panu Pašku Bubalu

NOVI TELEFONSKI IMENIK

Prošlog petka, županijskim vlastima i novinarima, te šibelim gostima, Marjan Sekso, upravitelj Telekomunikacijskog centra Šibenik predstavio je, a potom i uručio novi telefonski imenik Županije šibenske. Telefonski imenik je tiskan u dvadeset tisuća primjeraka a u njemu je popis svih telefonskih pretplatnika i brojeva prijavljenih do sredine prošle godine. U imeniku su i brojevi do danas prijavljenih mobitela, a na tzv. žutim stranicama nalaze se brojevi svih poduzeća s područja Županije. Tom prigodom Marjan Sekso je izvijestio nazočne o tomu što je TC Šibenik učinio na polju modernizacije telefonije u Županiji u protekle četiri godine. Tako su od 32 telefonske centrale koliko ih je na području Županije, 26 novih a 75 posto njih je digitalnih. Modernizirani su i spojni putevi, a optički kabel će dati nove i kvalitetnije mogućnosti u telekomunikacijama. Od planiranih 300 javnih govornica, do danas je postavljeno 134, kazao je među ostalim Sekso.

K.R.

(Snimio: V. POLIČAK)

U ŽARIŠTU

U iščekivanju nove rezolucije Vijeća sigurnosti UN naziremo konture novoga mandata mirovnih snaga u Hrvatskoj. Podloga za to su izvješće glavnog tajnika, reagiranje našeg predsjednika Tuđmana i ministra vanjskih poslova Mate Granića te najnoviji zaključci Sabora. Osim toga istupi ostalih sudionika, primjerice američkog veleposlanika Petera Galbreitha na Hrvatskoj televiziji pa i nedosti s druge strane »barikada« najvismisleno ukazuju da će se većina naših zahtjeva formalno ugraditi u odrednice novoga mandata mirovnjaka.

Umijeće i mudrost diplomacije i jest u tomu da sroči toliko općenite i višesmislene odredbe u koje mogu uklopiti čak i tolike razlike, odnosno suprotnosti kakve su samo između naše službene politike i kninskih odmetnika. Oni koji su vični logici, posebice onoj formalnoj, dobro znaju da su opseg i sadržaj pojmova suprotni, zato visoka diplomacija i rabi one s maksimalnim opsegom i minimalnim sadržajem. Na pitanje kako će snage UN funkcionirati na hrvatskim granicama, američki veleposlanik kaže da će u sporazumu i dogovoru sa Srbima promatrati, da mirovne snage nemaju moć kontrola granica. To praktički znači da će snage UN biti gosti srpske okupacijske vojske (ako ih ovi prime) i tamo formalno boraviti, a iskustvo nas uči da će vrlo brzo naći i zajedničke interese (cigarete, piće, slatki život i ostalu robu koju uzajamno mogu razmjenjivati). Tamo na tim graničnim prijelazima nema ničega i nikoga osim okupatorske srpske vojske koja je okupirala područja Hrvatske i BiH praktički izbrisala granice i stvorila jedinstveno područje pod kontrolom

NOVI MANDAT I ZAMKE DIPLOMATSKIH UOPĆAVANJA

onih koji su tu okupaciju i izvršili. Iluzorno je i naivno očekivati da će ti isti zločinci i okupatori dovoliti da ih šačica polunaučazanih vojnika Butrosa Ghalia zaustavlja, pretresa i vraća kamione streljiva, cisterne goriva, oklopničke i druge »potrepštine« što im redovito stižu iz Srbije i njenih saveznika. — Tamao posla i plavcima i četnicima je zajednički interes upravo to da ništa ne mijenjaju. Plavcima nije cilj uspostava nikakvih granica, nego da što lakše dobiju plaću, da im što prije prođe vrijeme. Status quo odgovara i okupatoru, a jedni i drugi to proglašavaju mirovnim akcijom, a to što stotine tisuća prognanih zbog toga mira ne može svojih kućama, što je Hrvatska presječena i blokirana, nije njihova briga. Vrijeme radi i za jedne i za druge, prvima kuri plaća, a drugima se učvršćuje država. Isto to vrijeme briše tragove hrvatske kulture i življenja, Vukovar, Ilok, Drniš, Slunj i druga hrvatska mjesta tek su pustol na kojoj se pod okriljem četničkih hordi i blagoslovom Ghalijevih plaćenika, pokušava »obnavljati život« i razvijati gradove etnički čistije i srpskije od samog Beograda.

I dok se sve to događa, učtirkani saborski zastupnici i ugledni političari, kakvim se drži Milan Đukić se ne slaže sa zaključcima istog Sabo-

ra, on bi mandat Ghalijevoj vojci proširio i na »ostale dijelove hrvatskih granica«. Po njemu ista opasnost prijeli Hrvatskoj na prijelaznim točkama između, primjerice, Imotskoga i Posušja kao i između Grahova i Knina! Jasno se iz ovoga vidi za koga navija Milan Đukić, iz Imotskoga i Posušja dolazi opasnost, ali za Karadžića. Po njegovu sudu moralno su isti Karadžić i Mladić kao bilo koji hrvatski političar i časnik sa kojima on sjedi u Saboru.

Ima još jedna velika opasnost koja se skriva iza ovih općih pojmova visoke diplomacije. Vremenom su naime u njihovim poimanjima poistovjećeni pojmovi srpska okupacija Hrvatske i srpsko pitanje u Hrvatskoj. Umjesto da reintegracija odnosno oslobođenje bude preduvjetom rješenja srpskog pitanja kao političkog, to se drži u paketu tako da je zapravo tobožnji problem statusa Srba alibi za agresiju, okupaciju, razaranja i nevidene zločine koji su izvršeni nad hrvatskom zemljom i ljudima.

Uostalom da su pobunjenici imali namjeru politički rješavati svoj status onda bi oni još 1990. preko svojih zastupnika izišli s političkim zahtjevima. Umjesto toga oni su uzeli oružje i postavili balvane. To nedvosmisleno govori da im je cilj bio

rušenje a ne politički ustroj Hrvatske. Danas oni većinskim srpskim područjem drže ono što su uspjeli okupirati, a ne prema popisu stanovništva. I sada su im umjesto političkih zahtjeva argumenti topovi, rakete i prijetnja »svjetskom katastrofom«. Očito, svijet pa čak i naši prijatelji isključivo rabe riječi: sukobi u bivšoj Jugoslaviji, obje strane, jedna strana, druga strana, srpsko pitanje, kninski Srbi itd. Umjesto: srpska agresija, Hrvatska i pobunjenici, žrtva, okupator, pobunjenici itd. Sve da je ovdje i riječ o jezičnoj nepreciznosti radi se o opasnim zamkama. Svaki bi neutralni i objektivni promatrač sa strane rješio ovaj problem po prvoj varijanti raznje u »smirivanju strasti« na principima očuvanja Jugoslavije kao jednog okvira, dok bi po drugoj, zapravo pravoj osudio okupatora pomagao žrtvi i rješavao problem saniranjem posljedice agresije.

To bi onda jasno odvojilo problem manjinskih i drugih prava za koja se znade kako se rješavaju.

Neka nam dosadašnje iskustvo pomogne da ustrajemo na zahtjevu da se ubuduće rezolucije i mandat UN snaga precizira jer uopćeni pojmovi su diplomatski labirint iz kojega se ne vidi izlaz.

Ivan BURIĆ

ANTE MATIĆ, GRADONAČELNIK GRADA DRNIŠA

Još u lipnju 1993. godine saborski zastupnik Ante Dželalija s grupom svojih saborskih kolega pokrenuo je inicijativu o izmjeni naziva šibenske u šibensko-drnišku županiju. Tu inicijativu podržalo je Gradsko vijeće Grada Drniša, a i Županijski dom Sabora. Međutim, do danas to još nije došlo na dnevni red Zastupničkog doma Sabora koji se u konačnici mora o tome izjasniti. Nedavno, na sjednici Gradskog vijeća Drniša, predma to pitanje nije bilo na dnevnom redu, vijećnici su raspravljali o tomu i među ostalim zaključili da se mora inzistirati na provođenju procedure do kraja. Zašto su tom prilikom Drnišani ustvrdili da ih se Šibenčani srame, upitali smo gradonačelnika Drniša Antu Matića.

Do takve konstatacije se došlo stoga što imamo informacije da Šibenčani, odnosno čelnici Grada Šibenika i Županije, nisu za izmjenu naziva Županije. Što se same procedure tiče njihova suglasnost s našim prijedlogom nije potrebna formalno, ali da imamo njihovu potporu vjerojatno bi sve skupa lakše išlo. No, ako se sam župan izjasnio da je protiv izmjene naziva Županije šibenske u šibensko-drnišku, jasno je da i to ima utjecaja što je cjelokupna procedura stala. S druge strane to iritira naše vijećnike i stoga su se na Vijeću upitali da li nas se Šibenčani srame. Isto tako smatramo da nema ništa lošega u tomu što

JESMO LI OPET PREVARENI?

Granice Nacionalnog parka Krka utvrdit će Vlada RH sukladno Zakonu o zaštiti prirode. Poglavarstvo Općine Skradin je tražilo od nas da dajemo suglasnost njihovom zahtjevu da sjedišta Nacionalnog parka bude u Skradinu. Mi im tu suglasnost nismo dali. Uostalom, zašto sjedišta NP ne bi moglo sutra biti i u Drnišu? Potrebno je razviti područje, kamenaštvo, strategija razvoja drniškog područja je i turizam, rekao je Ante Matić.

tražimo izmjenu naziva Županije i stoga što je ona nastala od dvije bivše općine, drniške i šibenske. Bivša drniška općina jedno je cjelovito područje koje ima svoje prirodne, kulturne i povijesne, pa i gospodarske zasebnosti i ne vidimo ozbiljan razlog zašto se ta inicijativa ne podrži i na razini Županije. To se pitanje, dakle, na našoj sjednici Gradskog vijeća nametnulo samo po sebi i zaključeno je da uputimo zahtjev Zastupničkom domu Sabora da se konačno pitanje izmjene naziva Županije uvrsti u dnevni red i zastupnici izjasne o tome. Vjerojatno se neće razmatrati samo naš prijedlog, jer imamo informaciju da je Zastupničkom domu Sabora dostavljeno oko 200 raznih zahtjeva o promjenama kako općinskih tako i županijskih granica, pa i naziva naselja, na razini Hrvatske. Vjerojatno će se to rješavati u paketu, kazao nam je Matić.

Prvi smo reagirali

Ponovna drniška inicijativa nije razlogom da se stvaraju bilo kakvi antagonizmi između Drnišana i Šibenčana, jer međusobna suradnja je sasvim korektna i kvalitetna. Ali, da ima pojedinaca koji "iskaču" sa svojim izjavama smatrajući da je Šibenik ipak "stariji brat", istina je. No, na temelju toga ne treba generalizirati stvari ustvrditi je Matić.

Drnišani drže da u svemu ima i velikih trgovina prošlosti, jer suvremeno ekonomski nerazvijen drniška općina je bila više okrenuta Splitu, a manje Šibeniku. Nakon demokratskih izbora, svi planovi razvoja drniškog kraja vezani su uz današnju Županiju. Drnišanima je u interesu, kaže gradonačelnik Matić, da Šibenik kao grad bude gospodarski jak, ali da sutra kada Drniš bude slobodan, Šibenik u svojem zaleđu ima gospodarski razvijen kraj. Upitan je li vrijeme i pravi trenutak da se Drnišani, još uvijek u izgnanstvu, iscrpljuju na pitanju izmjene naziva Županije, pored toliko važnih problema kojima su opterećeni, Matić odgovara:

Na području nekadašnje drniške općine obnove, prije svega Miljevac, je u tijeku. Vlada RH će programom organizirane obnove ratom razrušenih područja Hrvatske, obnoviti oko stotinu obiteljskih kuća na Miljevci. Istovremeno, Drnišani nastoje aktivirati i neke proizvodne pogone na slobodnom dijelu. Među njima su aktualni programi "Drnišplasta" (INA-OKI, proizvodnja cijevi, a Hrvatska kreditna banka za obnovu i razvoj je odobrila 623 tisuća DEM za program "GIRK" Kaluna, proizvodnja kamene galanterije, čija će privremena lokacija biti u Redoniću. Pripreme za realizaciju tog programa su u tijeku, a realizacijom kredita se mora početi najkasnije do 30. lipnja ove godine.

— Mi smo prvi reagirali na prijedlog B.B. Galija o novom mandatu UN snaga u Hrvatskoj. Ako Vijeće sigurnosti prihvati ono što on predlaže i ako će na tzv. crta razdvajanja biti četiri tisuće plavaca, a na međunarodno priznatom granicama Hrvatske tek tisuću, onda je to po našem mišljenju ne korak naprijed ka integraciji okupiranih područja, već "betoniranje" postojećeg stanja.

Teško mi je o tomu govoriti, ali istini treba pogledati u oči i mi smo svjesni toga da je dan našeg povratka još jednom odgođen. No, pitam se što mi u svemu možemo uraditi? Čekati i pripremati se za povratak. No, plašim se ukoliko se to vrije-

Informacija s okupiranog drniškog područja je zadnjih mjeseci sve manje, no saznanja su da tamo "ne cvjetaju ruže". Prema podacima s kojima raspolaže Poglavarstvo Grada Drniša na tom prostoru je danas ostalo živjeti oko 400 Hrvata. U gradu Drnišu i njegovoj okolici (najviše u Siveriću) danas ih je oko 250. Kako žive i od čega, tko im pomaže i kako, a tko odmaže, te da li su izloženi maltretiranju i neugodnostima, nema saznanja.

U interesu prognanika-povratnika je da se što prije donese Zakon o prognanikima kojim će biti definiran status povratnika. Naime, ljudi koji se kane vratiti u svoje domove nakon što budu obnovljeni, ne znaju što će biti s njima. No, bitno je naglasiti da će država i dalje voditi brigu o njima i da će prognanici prava ostvarivati i po povratku, barem u trajanju od šest mjeseci do godine dana. Potom, njihov materijalni status će država rješavati kroz socijalnu politiku i stoga nema razloga za bojazan. Nitko neće biti pušten sam sebi, naglašava gradonačelnik Drniša Matić.

me oduži još godinu ili dvije dana, da se u Drniš neće imati tko vratiti. Činjenica je, a to je poznato svima, da se mladi, stručni i sposobni kadrovi snalaze, a brojni su se za protekle gotovo četiri godine prognanikskog života, već snašli. Našli su novi posao, u novoj sredini i tu nastavljaju u počinju živjeti novim životom. Prošle nedjelje u Ulici, a potom i na Miljevcima, bili su članovi Odbora za mirnu reintegraciju okupiranih područja Hrvatske, na čelu s Dragom Krpinom. Moram kazati da su razgovori vođeni u jednom "tmurnom" raspoloženju, upravo zbog spomenutog izvješća B.B. Galija. Potištenost nismo mogli skriti i kazali smo tom prilikom da je naš optimizam od prije petnaestak dana srušen. Ne vidimo naš skoriji povratak kućama i to nas najviše boli. Očito, on se još jednom odgađa. S druge strane od nas se traži ponovno uspostavljanje kontakata na lokalnoj razini s tzv. predstavnicima Srba na okupiranom području. Ne znam kako će to ići, jer naša dosadašnja iskustva u takvim kontaktima su negativna. Zapravo, nikakvih konkretnih rezultata takvi razgovori nisu dali.

Drnišani su od novog mandata UN snaga očekivali puno više. Ovakvo i sada, njihova zabrinutost i potištenost ima razloga. Matić, kao i ostali prognanici Drnišani drže da je sve ovo "korak natrag", a vrijeme njihova povratka i dalje je nepoznato. Ne žele sami sebe zavaravati, već gledati istini u oči.

K. RUDAN

STRANAČKI ŽIVOT

ČELNICI HSLS-a NA KONFERENCIJI ZA NOVINARE
I JAVNOJ TRIBINI U ŠIBENIKU

HRVATSKA NIJE U PRILICI NAMETATI VLASTITE CILJEVE MEĐUNARODNOJ ZAJEDNICI

— Izlazak opozicije iz Sabora nije bio planiran — bio je to, ustvari prosvjed prema ponašanju većine u odnosu na manjinu u Saboru. (Ne)poštivanjem institucije dopredsjednika Sabora i Poslovnika krši se pravna država, otvara prostor da se netko vlada kako hoće, a mi ćemo i dalje inzistirati na poštovanju poslovnika jer je pravna država jedan od osnovnih elemenata svakog demokratskog društva — kazao je Jozo Radoš, potpredsjednik HSLS-a na konferenciji za novinare u Šibeniku, koju je održao zajedno s Karlom Gorinšekom, predsjednikom Odbora za obranu Maloga vijeća HSLS-a. Radoš se nada da će oko toga biti postignut sporazum bez većih političkih sučeljavanja, pa smatra važnijim kakav će stav Sabor zauzeti oko produženja ili neproduženja mandata UNPROFOR-a u Hrvatskoj. HSLS će inzistirati da Sabor i dalje ostane nezadovoljan s onim što je UNPROFOR do danas učinio, ali i na tome da postavi čvrste okvire djelovanja snaga UN u idućem vremenu na području Hrvatske. U najkraćem, da se provede učinkovit nadzor međunarodne granice Hrvatske, s rokovima, načinima nadzora i postavljanjem kontrolnih točaka. Ukoliko se to ne uradi, Sabor treba odlučiti da snage UN ne mogu u Hrvatskoj ostati dulje od 31. rujna ove godine — naglasio je Radoš. Na takav način Sabor jača poziciju predsjednika i izvršne vlasti, poglavito ukoliko se odluka donese konsenzusom. Nećemo pristati niti na kakve nejasne zaključke, iz kojih nećemo razabrati čemu dajemo podršku — takva se politika uostalom, pokazala neuspješnom. Ne vidimo da se, na dosadašnji način, hrvatska politika približava svome osnovnom cilju, a to je reintegracija okupiranih područja — kaže Radoš i napominje kako oporba neće podići optužbama za radikalizam do kojih bi moglo doći ukoliko zajednička stajališta ne budu usvojena i u narednim mjesecima. Tim više što HSLS niti u jednom segmentu ne vidi da se rješavaju ključna politička pitanja Hrvatske. Dogovori

koji se vode oko odlaska UNPROFOR-a pokazuju da nisu ono što je hrvatska javnost očekivala, posebno oko izglednog vremena za mirnu reintegraciju Hrvatske — rekao je Karlo Gorinšek, predsjednik Odbora za obranu Maloga vijeća HSLS-a. I nastavio da se može zaključiti da hrvatska vlast, u funkciji dnevno-političkih interesa govori jedno, a drugo govore naši saveznici — Al Gore, Clinton... Hrvatska nažalost, nije u takvoj vojnoj poziciji da može nametati svoje interese i ciljeve, već moli saveznike da joj pomognu. Niti na vojnom planu hrvatska politika danas nije samostalna — jer bismo mogli izaći kao pobjednici iz rata s pobunjenicima, ali ne i iz totalnog rata sa svim srpskim vojskama, koji nam visi nad glavom, jer politika nije uspjela isključiti njihovo eventualno miješanje u sukob.

— Prema tome, i obećanja da će se okupirani teritoriji vratiti vojnom silom, ne uspiju li se mirno reintegrirati, vrlo su dvojbeni — kazao je Gorinšek — i najčešće su u službi dnevno-političkih ciljeva vladajuće stranke. Hrvatska čak nije uspjela dobiti niti legitimnu potporu UN za vojnu opciju, jer pobunjeni Srbi ne žele ništa drugo osim secesije. Činjenica je, nažalost, da bi u slučaju napada na tzv. "krajinu", Hrvatska bila optužena za agresiju, iako bi s time legalno riješila svoj najteži unutarnji problem — kazao je Gorinšek. No, u vremenu promijenjenog mandata UN, dakle u narednim osam mjeseci ili godinu dana — vidjet će se, Hrvatska bi diplomatskim putevima trebala osigurati međunarodnu potporu za vojnu opciju, tako da UN odvoje vojske bosanskih Srba i tzv. Jugoslavije od hrvatskih granica.

Prema njegovim riječima, vojni sporazum između Hrvatske i Armije BiH samo je deklarativan, a zaživjet će tek kada politika stvori pravu podlogu suradnje dviju zemalja. Odgovarajući na novinarsko pitanje o tome što misli o novom mandatu snaga UN, Gorinšek je odgovorio da očekuje više nego što je uradio UNPROFOR, najviše zato jer je međunarodna zajednica sada prisiljena nametnuti mir, zbog prijetnje velikoga rata na Balkanu. Dakako, pravedan mir, u kojemu Hrvatska treba postići svoje nacionalne interese. Ipak, Gorinšek je podvukao i vlastitu vojničku pragmatičnost izjavivši kako Srbi neće odustati od secesije bez vojne sile.

B. PERIŠA

ČELNICI HSS-a NA KONFERENCIJI ZA NOVINARE U ŠIBENIKU

KATASTROFALNO STANJE DALMATINSKOG GOSPODARSTVA

— Unproforu treba otkazati, jer nije učinio ono zbog čega je ovamo došao. Obavio je zadaću samo za početak mandata, spriječio izravni rat između Srbije i Hrvatske — kazao je na konferenciji za novinare u Šibeniku Joško Kovač, dopredsjednik HSS-a. Osim njega, na šibenskom području u srijedu su boravili i Zdenko Haramija, također dopredsjednik HSS-a, Predrag Haramija, glavni tajnik, te Vlatko Horina, tajnik stranke zadužen za promidžbu. Hrvatska je danas opet pred sudbonosnim pitanjem — jer, Boutros Ghali izjednačio je Hrvatsku i srpske pobunjenike, što ne možemo prihvatiti — nastavio je Kovač. Prema njegovim riječima, samo je reintegracija okupiranih područja bez alternative. I HSS, kao i čitava Hrvatska, želi da to bude bez krvoprolića — međutim, ne treba isključivati niti ratnu mogućnost, a od međunarodne zajednice potrebno je zahtijevati da svoje snage rasporedi na granice, kako bi se izolirala Srbija. Naše je zlo u tome što imamo prilike kako nam odgovara, a ne onako kakve su. Neće čuditi razočaranje li se i s novom rezolucijom UN — kazao je Kovač i napomenuo da Hrvatska treba znati što hoće i tada tražiti od međunarodne zajednice pomoć da to bude na miran način. Međunarodna zajednica loše se odnosi prema Hrvatskoj — kazao je Kovač, ali naši su prijatelji ipak SAD, Njemačka i Austrija. Međutim, Otvori i Stoltenbergu treba zabraniti šetanje po Hrvatskoj jer su ovdje učinili mnogobrojno lošega, odlučan je Kovač.

Govoreći o stanju u gospodarstvu, Kovač je ustvrdio da je slika katastrofalna, a u Dalmaciji tragična. I to stoga što se u Hrvatskoj ne proizvodi, a to je opet posljedica lošeg gospodarske politike Vlade RH. Bez procvata proizvodnje, neće biti niti procvata Hrvatske. Vlada međutim, vodi restriktivnu monetarnu politiku precijenjene kune,

dok se tvornice i proizvođački pogoni zatvaraju kako bi postali jeftiniji i da ih naposljetku, netko i kupi. Navodeći primjere za proizvodnju također desetimilijunski poreznog sustava, Kovač je kazao da se treba boriti za rad i uvjete rada, za stimulaciju sposobnih, a ne održavati prilike u kojima ljudi koji ostanu u Hrvatsku žive u neimaštini, a oni koji otiđu, a sve ih je više, ne namjeravaju se vratiti. Kakva je to demografska politika? — upitao se Kovač, i založio se za obiteljsko gospodarstvo i subvencioniranje svih koji na takav način žele u Hrvatskoj prosperirati.

Zdenko Haramija kazao je da je HSS na trećini puta u izgradnji stranke, s konačnim ciljem da se ogranci osnuju u svim izbornim jedinicama diljem Hrvatske. Na zadnjim izborima za Sabor HSS je dobio 12 posto glasova, a na narednim izborima stranka očekuje oko trideset zastupnika u Zastupničkom domu Sabora, što će, nada se Haramija, i ostvariti. HSS se zalaže za proporcionalni izborni sustav, i izborni zakon koji će se izglasati konsenzusom svih stranaka, za duže razdoblje, kao i u mnogim zemljama Zapada. A ne da se dogodi, kao na proteklom izborima, da je u Sabor ušao zastupnik koji je dobio manje od 20 posto glasova. U svakom slučaju, o izbornom će zakonu ovisiti i ponašanje HSS-a na izborima. Kako je naglasio Haramija, prije izbora HSS ni u kojem slučaju neće ići u koaliciju s HDZ-om, dok su postizborne koalicije moguće — sa svim strankama. Jedino na lokalnoj razini stranka dopušta koalicije sa svima. Inače, HSS, kazano je na konferenciji za novinare, sve više jača. 25. ožujka navršilo se pet godina od obnove HSS za Tisno i Jezera, a u Županiji danas ima pet ogranka. U srijedu poslijepodne čelnici HSS održali su tribinu u Vodicama.

B.P.

IZASLANSTVO SABORSKOG ODBORA ZA MIRNU REINTEGRACIJU PRIVREMENO OKUPIRANIH PODRUČJA BORAVILO U ŠIBENIKU

NA POVRATAK NEĆETE ČEKATI KAO ONI KOJE JE PROTJERAO PROPALI KOMUNISTIČKI REŽIM

Samo dva mjeseca nakon što je utemeljen, Odbor Sabora Republike hrvatske za mirnu reintegraciju privremeno okupiranih područja već je na šibenskom području imao pune ruke posla. Naime, njegovo izaslanstvo u jakome sastavu (predsjednik Odbora Drago Krpina i članovi Anto Lovrić, Miroslav Kiš, Stipe Poljak i Ljubomir Antić) došli su u posjet županiji pošto su primili pismo brojstva i molbe za pomoć velikog broja prognanika koji četiri godine žive u privatnim kućama gotovo ispod životnog minimuma, hraneći se konzervama, primajući mjesečnu pomoć koja nije dostatna ni za nekoliko dana, da bi im na kraju djelatnici Elektro, po nalogu HEP-a počeli iskopčavati električnu struju.

Naziv ovog saborskog odbora ne treba dovesti u nedoumicu. Što mu je cilj, kazuje baš taj naziv. No dobro je poznato, što je i temeljna teza hrvatske reintegracije, da je mirna reintegracija prijava svega moguća onda ako se provede temeljni zahtjev Hrvatske: sloboda i miran povratak prognanika svojim domovima. A kako i na koji način prognanici žive uz jobovsku strpljivost za taj dan, nije nevažno ni zastupnicima Sabora, posebice članovima spomenuta odbora. Njihov dostojan život do toga povratka zaokuplja to parlamentarno tijelo, koje je sada u prilici da na neki način koordinira skrb o Hrvatima koji su četiri godine bez svojih domova.

Koji su uzroci bili da Elektra posigne za tako drastičnom mjerom da mora i te patnike još više uniziti i lišiti ih struje i svijetla? Što mu je na sastanku Odbora s dužnosnicima županije na kojoj je, uz ostale bio i župan i oboljela podžupana, a gdje su se našli i predstavnici prognanika iz Lišane Ostrovičkih i iz drugih okupiranih mjesta.

Šibenski župan Paško Bubalo upoznao je g. Krpinu i goste s nevoljama što ih imaju prognanici, posebno na području Pirovca, zatraživši da nazočni isposlušaju u Saboru sustavno rješavanje problema nastalih oko naplate visokih naknada za utrošak struje u privatne smještaje, a zbog čega je došlo i do drastične mjere da se te ljude ostavi bez svijetla i u hladnoći iskopčavanjem iz mreže.

Došli smo se upoznati s činjenicama, kazao je u uvodu Drago Krpina, kako bismo u Saboru bili u stanju koordinirati akcije da se taj problem okonča. Naravno, mi ne možemo biti arbitri, niti isposlušati da sama šibenska Elektra naprosto »otpiše« te račune za struju. To će na kraju ipak netko morati platiti, a mi ćemo učiniti sve da se za to nađu sredstva na razini države, jer sličnih pojava ima i drugdje. Najvažnije je sada, posebno u trenutcima kada se ulažu napore za novim sudjelovanjem međunarodne zajednice u mirovnome procesu u Hrvatskoj, da se ne pojačavaju socijalne i druge napetosti. Odmah nakon našega povratka u Zagreb, nastojat ćemo cijelu situaciju riješiti s ministrom Adalbertom Rebićem, potpredsjednikom Vlade Ivicom Kostovićem i direktorom HEP-a Damirom Begovićem.

O »strujnome šoku« prema prognanicima informirao je Ivo Lepur, predsjednik Općinskoga vijeća Lišane Ostrovičke u općinstvu, zajedno sa Žarkom Radašom i Dragom Lednikom. Istaknuli su kako prognanici u napuštene i druge kuće nisu uselili iz objekti, već su na to bili prisiljeni nakon prvih dana provedenih izvan svojih okupiranih i popaljenih domova. Tvrdi kako mnoga električna mjeraila u tim kućama nisu evidentirana, kako se ne zna tko je i koliko do tada struje trošio, a potom je sve palo njima na leđa. Nemali je broj prognanika koji moraju platiti i po 1000 maraka struje. Snaći se ne mogu, jer nemaju novca ni za hranu. Oni su zahvalili šibenskoj Elektri što je 16. ožujka prestala iskopčavati struju, ali drže da su još uvijek u nesigurnosti. Žele ubuduće plaćati razumne iznose u potrošnji struje,

štedjeti »kao u svojoj kući«, ali mole da im »iskopčavati« ubuduće više »ne sjeđe za vratom«.

Dojmljivo je izlaganje bilo i saborskoga zastupnika Ante Dželalije, koji je također pratio saborsko izaslanstvo. »Život prognanika u privratnome smještaju, rekao je, postao je nesnošljiv. Ti nam ljudi upućuju pitanja: »Čiji smo mi?« Hrane imaju sve manje, a sada ostaju i bez struje i bez vode. Prijeti im izgubiti i takav krov nad glavom. To se mora riješiti na razini države, a ne HEP-a. Vrlo je pozitivno i ohrabruje što se tako odlučno krenulo u obnovu Miljevaca. Sanirana je struja, uključeno je 400 telefona, obnovljena se stotinu kuća. Radi se i u skradinskoj zaleđu, a počet će i u Ružicu. Ali, zaboravilo se na stradalnike koji nisu ni u hotelima, već su se rasili posvuda, a za neke ljude oni su posebna, najvažnija prognanika. Mi moramo spriječiti da se oni uništavaju duhovno, jer su i dio snaga koje će obnovljati naša sela kada ih oslobodimo.

Direktor šibenske Elektro Nenad Zubrić pak, o cijelome je slučaju kazao ovo: »Problem računa za struju prognanika na području Pirovca i Tri-

bunja nije ni Elektri ni HEP-ov već države Hrvatske, a mi smo samo izvršitelji. Analizirali smo stanje na terenu, očitovali velik broj broja, analizirali smo 88 zapisnika i završili akciju 13. ožujka. Iskopčati smo počeli 15. ožujka, a to je trajalo samo jedan dan. Tražili smo da nam dođu predstavnici prognanika na razgovore. Nisu se odazivali na više naših poziva. A izračunavali smo da je utrošak struje po domaćinstvu prognanika ogroman, više od 600 kilovata prosječno, za razdoblje kroz koje struja nije plaćena, a ja sam ustanovio da je moje vlastito domaćinstvo od 31. ožujka 1994. do 18. ožujka 95. potrošilo svega 351 kilovat električne energije! Znači, nešto tu nije u redu. Želimo maksimalnu suradnju sa svima na ovome problemu ali ukupni dug za struju iz te osnovne iznosi više od milijun maraka. To je nemoguće nama »otpisati«. Za to se moraju naći sredstva«.

Evo i svjedočanstva Žarka Radaša, općinskoga vijećnika Lišane Ostrovičke: »Godine 1991. morali smo bježati pred koljačima i tražiti krov nad glavom. Bili smo u kući u kojima tada nije bilo pravoga uvida. Da je bilo ne bi se sada ovo dogodilo. I mi želimo red,

borimo se za pravnu državu, a ne za anarhiju. Za Hrvatsku smo platili visoku cijenu i njemu nam žao. Struju su i meni lani iskopčali tri dana, a imamo dijete i ženu oca koji je stopostotni invalid. Upozoravam i na činjenicu da su neke od tih kuća useljavane i po dva i tri puta, a to nitko nije nadzirao«.

Istoga dana, mjesna, nije dvorana u Pirovcu (na slici) bila je gotovo puna prognanika koji su Krpinu i članove njegova odbora dočekali pljeskom. Njih su pozdravili predsjednik MO Vukšić i vijećnik općine Lišane Ostrovičke Mile Kardum i Ledenko Marić, član Izvršnoga odbora Zajednice prognanika Županije zadarsko-kninske.

Na brojna svjedočanstva prognanika o njihovome teškoćama i patničkom životu, odgovarali su članovi izaslanstva, među njima i Ljubomir Kiš, Vukovarac, također prognanik i Anto Lovrić, prognanik i sudionik hrvatskoga Križnoga puta 1945.

Oni su istaknuli kako je problem sa strujom samo jedna od posljedica što se trenutno zrcali u dramatičnome položaju prognanika, te da je poželjno vrijeme da se oni riješe, a sva poznost države potom se mora usmjeriti

na povratak prognanika i mirnu reintegraciju, što je glavna zadaća saborskoga odbora. Obradujući se skupi Drago Krpina je rekao:

»U okviru naše aktivnosti za mirnom reintegracijom okupiranih područja usvojili smo praksu da manje skupine ljudi obilaze pojedina mjesta i upoznaju se sa prognaničkim problemima na terenu. Prvi naš takav odlazak je bio u Šibenik i dolazak k vama u Pirovac. Razloga je za to svakako bilo. Želimo informacije o najkonkretnijim problemima. One će nam pomoći pri izradi novih zakonskih projekata i donošenju konkretnih odluka u Saboru i radi djelotvornije suradnje s Vladom RH. Struja vam više neće biti iskopčana, a o svemu ćemo se u Zagrebu dogovoriti s predstavnicima Hrvatske vlade i HEP-a. Naći ćemo rješenje da se saniraju ti dugovi. Ali, nismo ovdje došli isključivo radi toga. Želimo čuti o svemu gdje nastaju problemi, a posjetit ćemo i područja gdje je obnova već krenula«.

»Razgovarao sam sa skupinom vaših ljudi, nastavio je Drago Krpina, koji su mi kazali kako su Lišane prošle u Drugom svjetskom ratu. Rekli su da je tada palo 126 Lišanaca, Hrvata, a selo je do temelja spaljeno, kao i mnoga druga hrvatska sela i gradovi. U tome je ratu izgubilo oko pola milijuna Hrvata, a poslije 45. znadete što je bilo na Bleiburgu. Milijun Hrvata je prognano iz zemlje i oni se, većim dijelom, više nikada nisu vratili u Domovinu. I u ovome smo agresorskom ratu Srbiji imali velike žrtve i još k tome 380.000 prognanika ali je hrvatska država opstala. Ima svoje mjesto u svijetu i unutarnje snage da kada god se odluči i procijeni da je najpogodnije, ako se tako bude moralo, oslobodi svaku stopu hrvatske vojske. Vi danas niste prognanici u svijet i nećete čekati četrdeset godina za svoj povratak, kako su to čekali Hrvati u doba komunističkoga Hrvata. Mi smo tu, mi smo i blizu vaših Lišana i budite sigurni da neće proći dugo i da ćemo se mi vidjeti u Lišanima, a dotle vas molim da ne gubite snage ni pouzdanje i da imate povjerenje u Predsjednika države, Sabor i Hrvatsku vladu. I ako vam se ponekad čini da nismo dovoljno hrabri, dovoljno radikalni, da ne postavljamo radikalne zahtjeve, shvatite da balansiramo svoju politiku računajući i na odnose snaga u svijetu. — Znači da je 91. Hrvatskoj bila namijenjena sudbina kakvu danas doživljava jedina Čehinja. Svijet je od Srbije tražio da s nama završi brzo, bez puno buke, ali nisu očekivali ovakav ishod. Nitko s nama završio nije i neće. Jači smo pedesetostruko od 91. a vrijeme koje je pred nama donijet će rješenje i vašega povratka. Konkretno rješenje za vas je vratiti se kući i ovaj će odbor nadzirati rad izvršne vlasti i kada vi dovedete svoje snage u veliku i kada svi zajedno krenemo u obnovu. U Saboru se ponekad i svadamo, ali i za Hrvatsku i za vas prognanike dužni smo donositi najbolja rješenja. Ovdje u ovoj delegaciji ima liberala, onih iz HSS-a i HDZ-a i iz manjina. Svi ćemo biti u Saboru za ovu državu naš najbolji put. Većina nas je u tome svjesna svoje odgovornosti. Ne smijemo se ponasati na način koji bi slabio pozicije Hrvatske u svijetu«, zaključio je Krpina.

Joško ČELAR

KRONIKA

Urođenje četiriju prometnih pravaca od vitalnog značenja za Županiju šibensku, svrstano je u prioritete radove Hrvatskih cesta kroz ovu godinu. Riječ je o dionici Bistice — Tromilje na cesti Šibenik — Dnriš, prometnicama Vodice — Tribunj, Kraljice — Maleši u Mirlović Zagori i križanju kod Šperadića sa Jadranskim krstom. To je kako saznajemo od Marka Slavice, ravnatelja Tehničke ispostave Hrvatskih cesta u Šibeniku, dogovoreno u Ministarstvu prometa s predstavnicima Javnog poduzeća Hrvatske ceste. U razgovorima su sudjelovali šibenski župan mr. Paško Bubalo i podžupan Josip Odak, koji su ministru Mudrinicu upoznali sa značajem ubrzanje izgradnje i rekonstrukcije spomenutih prometnica. Za urođenje ceste Bistice — Tromilja u dužini od šest i pol kilometara, predviđeno je deset milijuna kuna, dok će se za asfaltiranje dva kilo-

metra ceste Vodice — Tribunj izdvojiti pet stotina tisuća kuna. Radovi na toj prometnici počeli će za dvadesetak dana, a bit će završeni do početka turističke sezone. Hrvatske ceste za rekonstrukciju prometnih pravaca Kraljice — Maleši i križanje Šperadić, utrošit će ukupno osam stotina tisuća kuna.

Prijedlog da se izglasa nepovjerenje šibenskom gradonačelniku profesor Antu Šupuku nije dobio potrebnu većinu glasova nazočnih vijećnika na sjednici Gradskog vijeća. U nastavku sjednice prijedlog o uvrštavanju u dnevni red izglasavanja nepovjerenja šibenskom gradonačelniku, nije prošao jer je od dvadeset šest nazočnih vijećnika glasovalo svega trinaest. Kako je dnevni red dom bio i predviđeno vijećnici su potom počeli raspravu o prijedlogu programa ublažavanja socijalno ugroženih kategorija građana Županije šibenske.

Mještani otoka Krpnje podržavaju ideju o povezivanju svog otoka s Broda-

ricom. S tim u svezi u osnovnoj školi na Krpnju počela je javna tribina o planiranju izgradnje mosta na kojem se okupila većina žitelja tog slaboo naseljenog otoka koji je tako blizu našem gradu, a istodobno tako daleko.

Oko sedam stotina radnika »Šibenke« odlazi na tromjesečno čekanje, odlučeno je na sjednici Upravnog odbora održanoj u utorak. Na sjednici je odlučeno da se trgovine koje još nisu zakupile javnim nametanjem, ponude u franšizni zakup. Do naredne sjednice Odbora, zakazane početkom sljedećeg mjeseca, trebali bi se obaviti pregovori o dugovanjima »Šibenke« s Jadranskom bankom, Fondom mirovinsko-invalidskog osiguranja, te sa dobavljačima. O sudbini gradskih prostora, u kojima se trenutno nalaze »Šibenke« trgovine, razgovarat će se s Gradskom upravom.

Vlada Republike Hrvatske za uređenje infrastrukture na području Županije

šibenske odobrit će 24 milijuna i 800 tisuća kuna Javnom vodoprivrednom poduzeću. Jadranskoj banci šibenski odobreno je 14 i pol milijuna kuna za program kreditiranja ratom oštećenih stambenih i gospodarskih objekata. U prošloj godini je u cestogradnji na području Županije šibenske, osim za neke manje objekte, za uređenje prometnica Pakovo Selo — Miljević i Unšić — Nitko utrošeno 29 milijuna kuna. Vlada Republike Hrvatske, uamjerila je i nešto više od 110 milijuna kuna bespovratnih sredstava, za gradnju vodovodnih i kanalizacijskih mreža, za zahvata na Krki te za povezivanje šibenskoga i zadarskoga vodovoda.

Krajem lipnja ove godine počeo će polaganje podmorskog trideset kilometnog kabela za otok Zlarin, Obonjani, Žirje i Kaprije, a početkom rujne od Srbije do otoka Prviča. Time će saznajemo i Elektri, znatno biti poboljšana opskrba strujom šibenskih otoka. Riječ je o projektu Hrvatske elektroprivrede na revitalizaciji jadranskih otoka, s ciljem

MARIJAN BULAT, POMOĆNIK MINISTRA TURIZMA O PRIPREMAMA ZA TURISTIČKU SEZONU

ŠTO ŽUPANIJA NUDI I OČEKUJE OD TURISTIČKE SEZONE?

Šibenik bi ove turističke sezone, u odnosu na prošlogodišnju, kada je imao oko 15 tisuća gostiju, svoj turistički proizvod morao povećati pet do šest puta i ostvariti oko 400 tisuća noćenja, kazao je među ostalim šibenskim turističkim djelatnicima pomoćnik ministra turizma Marijan Bulat, u utorak 28. ožujka u Krešimirovu domu gdje se razgovaralo o pripremama za turističku sezonu 1995. godine. Projektiraju Ministarstva turizma za ovu sezonu je ostvariti 26 do 30 milijuna noćenja, te 1,8 do 2 milijarde dolara prihoda od turizma.

Očekujemo, dakle, barem za 30 posto bolju turističku sezonu od prošlogodišnje u Hrvatskoj. Isto tako mi u Ministarstvu smatramo da je na području Dalmacije realno moguće ostvariti četiri do šest milijuna noćenja ove sezone, a da bi se u tom uspjelo, svakom mora obaviti svoju zadaću u pripremama. Po strani ne mogu biti niti gradske niti županijske vlasti, turističke zajednice trebaju obaviti svoj dio posla, a najveći teret je svakako na hoteljerima, naglasio je Bulat.

Koliko je u ovakvim okolnostima u kojima je šibenska županija moguće ostvariti 15 posto prijeratnog turističkog proizvoda? Prošle godine ostvareno je tek oko četiri posto, a «slika» hotelskih kapaciteta se nije kvalitetnije izmijenila. Od osam tisuća kreveta koliko ih ima u hotelima na području Županije, turističkom tržištu ponudena je tek jedna i pol tisuća, jer su preostali kapaciteti popunjeni prognanikima i izbjeglicama. U privatnom smještaju, od mogućih dvadeset tisuća kreveta turistima je moguće ponuditi tek pet, većina privatnih objekata je zatvorena, jer vlasnici nemaju sredstava za adaptaciju. Svemu, kazali su turistički djelatnici pomoćniku ministra Marijanu Bulatu, treba pridodati i činjenicu da se šibensko, kao i zadarsko područje, kako na zapadnom tako i na istočnom turističkom tržištu i dalje smatra nesigurnim.

Županijska turistička zajednica, zajedno s općinskim i mjesnim zajednicama, učinila je i čini na promidžbi turizma koliko je mogla, s obzirom na financijska sredstva. Turističke kuće u Županiji šibenskoj suočene su s istim problemima, a ključni je nedostatak financijskih sredstava. Turizam je tijekom rata uništen i kako govorimo o obnovi gospodarstva, trebamo govoriti i o obnovi turizma za što su potrebna povoljna kreditna sredstva, kazao je Stahan Juraga iz mari-

ne «Hramina», naglasivši da su i marine, kao i ostali u oblasti turizma, suočeni s istim problemima, a ključni je nedostatak financijskih sredstava. Drago Pirija iz «Školjića», uvažavajući svu prognaničku muku, smatra da bi se u dogovoru s nadležnim institucijama i hotelskim kućama, na otoku Murteru koji je prošle godine postigao najbolje rezultate u sezoni na području Županije, trebalo izmjestiti preostalih oko dvije stotine prognanika i tako tu destinaciju u cijelosti ponuditi turistima. U interesu je to svih nas, kao i samih prognanika, jer bismo tako mogli ostvariti oko 200 tisuća noćenja i veći priliv sredstava nego lani, od čega ćemo svi imati koristi, zaključio je Pirija. Josip Huljev iz «Rivijere» naglasio je da je najveći problem hotelijera što su bez financijskih sredstava, a zbog niske cijene smještaja prognanika koju plaća država, svi hoteljeri su pred bankrotom.

Zbog već poznatih problema, nismo više sposobni poslovi niti mi niti vodička turistička zajednica, a ove sezone možemo ponuditi samo 300 ležaja turistima jer su u svim kapacitetima «Vodičanke» prognanici i izbjeglice, kazao je Jerko Latin iz «Vodičanke» i dodao da kapaciteti nisu zauzeti da bi sve bilo popunjeno gostima jer interes turista i želja za povratkom starih gostiju postoji. Uza sve probleme koji pritišću turističke kuće, postoji i opasnost odljeva kvalitetnih kadrova s ovog područja. Da bi se stanje promijenilo postoje samo dva načina, drži Stahan Juraga, a to je ili povećati promet ili smanjiti broj zaposlenih. Hoće li se promet povećati tijekom ove sezone u odnosu na prošlogodišnju ovisi o nizu čimbenika, a smanjiti broj zaposlenih nije nerješivo, no nameće se pitanje što će od kadrova ostati i kada turistizam u pravom smislu oživi, kako će se kvalitetni kadar osigurati.

Šibenski su turistički djelatnici tako i ovom prilikom upoznali nazočne iz Ministarstva turizma sa šibenskim turističkim mukama, počev od trenutnog stanja i problema, pa do pitanja kako doći do sredstava za obnovu i adaptaciju objekata u što se nije ulagalo četiri godine. Na kraju razgovora, zaključeno je da se na razini Županije formira tijelo u kojem će biti predstavnici hotelskih kuća, županijskih, gradskih i općinskih vlasti, te turističkih zajednica i Županijske gospodarske komore kojemu je zadaća sačiniti kompletnu analizu stanja u oblasti turizma Županije, te predložiti mjere za sanaciju.

Osim turističkih djelatnika, predstavnika Županijske gospodarske komore i turističkih agencija, u razgovoru s pomoćnikom ministra za turizam sudjelovali su i šibenski župan Paško Bubalo i podžupan Josip Odak i Ivo Baica.

K. RUDAN
(Snimio: V. POLIĆ)

U ORGANIZACIJI ŽUPANIJSKE GOSPODARSKE KOMORE
ODRŽAN PETODNEVNI SEMINAR ZA MENADŽERE

PRVI U NIZU SEMINARA

Županijska gospodarska komora Šibenik organizirala je u suradnji sa Štajerskom gospodarskom komorom iz Austrije petodnevni seminar za menadžere pod nazivom «Business Contact seminar». S radom se započelo u ponedjeljak, 27. ožujka u Krešimirovu domu, a predavači dvadesetorici šibenskih polaznika su austrijski stručnjaci. Najuspješniji polaznici, pod uvjetom da aktivno govore njemački jezik, imat će priliku u rujnu ove godine u organizaciji i na teret Štajerske gospodarske komore, nastaviti sa specijalizacijom u oblasti managementa. Kako Hrvatsku, kojoj je Austrija prvi susjed, vežu tradicionalne gospodarske, kulturne i druge veze, a tamo živi i oko dvije stotine tisuća Hrvata, seminar će gospodarstvenicima pomoći i u tomu da ostvare gospodarske veze s austri-

STVORITI MODERAN I KVALITETAN KADAR

Uloga Županijske gospodarske komore je promocija ne samo šibenskog gospodarstva, već i edukacija kadrova koji rade u tom gospodarstvu. Cilj ovog seminara je i poznavanje austrijskog zakonodavstva, kako bi oni po završetku seminara mogli lakše i kvalitetnije uspostaviti poslovne kontakte s austrijskim gospodarstvenicima. Ovo je tek prvi u nizu seminara koje namjerava Hrvatska gospodarska komora organizirati u našoj Županiji sve sa ciljem da stvorimo jedan modern i kvalitetan kadar u gospodarstvu. Među dvadeset polaznika ovog seminara najviše ih je iz TLM-a, izjavio nam je Petar Škender, predsjednik Županijske gospodarske komore prilikom otvaranja seminara.

CILJ JE GOSPODARSKA SURADNJA

Ovo je naš peti seminar u Hrvatskoj, a četrdeseti kojeg održavamo u bivšim socijalističkim zemljama: Rusiji, Poljskoj, Rumunjskoj, Bugarskoj, Sloveniji, Češkoj i Slovačkoj. Kada se radi o Hrvatskoj, naša iskustva su drugačija i daleko pozitivnija u odnosu na ostale bivše socijalističke zemlje. Ovdje osjećamo sasvim drugi mentalitet ljudi, vjerojatno i zbog toga što je bivša Jugoslavija koje ste i vi bili članicom, bila daleko otvorenija nego ostale zemlje socijalizma.

Cilj ovog seminara je ne samo da se oduseli i prouči gradivo, već da se uspostave bliži gospodarski odnosi i suradnja između Austrije i Hrvatske, a posebno između Štajerske i Dalmacije. Naš najveći interes je turizam, ali vlada interes i za ulaganje u proizvodne djelatnosti i za proizvodnju zdrave hrane. Isto tako Štajerska je zainteresirana i za plasiranje svojih proizvoda u Dalmaciju, kazao nam je Markus Tomachts, jedan od austrijskih predavača.

K.R.
(Snimio: V. POLIĆ)

Pripremila:
Suzana Bojčić

elektroenergetskog povezivanja sjeverne i južne Hrvatske u jedan jedinstveni sustav. Radovi su procijenjeni na oko 18 milijuna kuna.

Drugo obrazovno razdoblje završava 7. travnja, a uskrani školski praznik traje od 10. do 17. travnja. Zadnjeg radnog dana, dakle u petak 7. travnja, učenicima će dobiti dačke knjižice. O tome je bilo riječi na održanoj sjednici Aktiva ravnatelja osnovnih škola Županije šibenske. Uz to ravnatelji su prihvatili izvješće županijske komisije za provođenje školskih natjecanja u okviru Pokreta ZNANOST MLADIMA, te školskih susreta LIDRANO. Tijekom mjeseca ožujka na tim je natjecanjima i susretima sudjelovalo 700 šibenskih osnovaca. Županijska natjecanja i susreti počinju već u subotu 1. travnja kada će se natjecati najbolji matematičari, recitatori, literatni, i glazbeno-scenski izvođači.

DUGA DIOBA IMOVINE BIVŠE OPĆINE ŠIBENIK

Nastavljeni su nesporazumi između Grada i Županije oko Prijedloga sporazuma o preuzimanju nekretnosti, pokretnosti, financijskih sredstava te prava i obveza nekadašnje općine Šibenik. Kako im je sugeriralo Gradsko poglavarstvo, vijećnici nisu prihvatili Prijedlog u najvećoj mjeri zbog toga što sadržava i obvezu grada za isplatu tržišne vrijednosti zemljišta bivšim vlasnicima, koje je nekadašnja SO Šibenik oduzela za izgradnju nekih objekata od opće važnosti. Gradsko poglavarstvo smatra da, glede raspodjele novčanih obveza, treba polaziti i od drugog teritorijalnog principa, a taj je u činjenici da je primjerice, izgradnja treće trake Jadranske magistrale, makar na području Grada, u interesu čitavog područja nekadašnje općine Šibenik, kao i šireg područja. Odnosi se to i na depozitirano zemljište u korist Centra za odgoj djece i omladine na Šubičevcu, proširenje pogona "Vinoplova", zemljište za osnovnu školu na Vidici, kao i zemljište depozitirano za stambenu izgradnju na području Grada Šibenika, jer su od toga koristili imali svi građani bivše općine Šibenik. U to se vrijeme bivšim vlasnicima isplaćivala tzv. pravična naknada, znatno niža od stvarne vrijednosti zemljišta, a sada je prava cijena tržišna kategorija, što je znatno više.

Gradsko poglavarstvo ne osporava ispravnost zakonske odredbe o isplaćivanju tržišnog iznosa, ali Grad sam ne može financijski podnijeti takav teret, te se predlaže da u odnosu na bivše vlasnike obveze poveća država. S tim u vezi bilo je dosta rasprave. Mario Kovač predložio je da se još jednom razmotri teritorijalni princip i moguć kriterij, i spomenuto mogućnost da se, za isplatu novca biv-

šim vlasnicima, u slučaju pravomoćne presude, novac može sudskim putem skidati s računa Grada. Ante Šupuk, gradonačelnik Šibenika kazao je kako Grad sada treba platiti ono što se gomilalo 15 godina.

Budu li presude izvršene, možemo "zatvoriti" Grad. Ali, ne smijemo napustiti teritorijalni princip u razdiobi ostale imovine, jer ćemo, u protivnome, stvoriti loše odnose sa susjednim općinama što ne bi bilo dobro — kazao je Šupuk.

Ivo Blaće napomenuo je da je Županija izgleda, načela novac nekadašnje općine Šibenik koji je također trebalo podijeliti. Prema Blaću, od te svote kupljeno sedam automobila za potrebe Županije, pa i o tome treba povesti računa.

Naposljetku, jednoglasno je prihvaćeno da se o prijedlogu sporazuma razgovara još jednom na sljedećoj sjednici Gradskoga vijeća, imajući na umu da će, ne postigne li se sporazum, doći do paralize u radu i Grada i Županije. Također jednoglasno, vijećnici su prihvatili Prijedlog izmjena Provedbenog urbanističkog plana Lučko-pretvarne zone u Šibeniku. Kako je naglasio Josip Marić, direktor "Lučke", sugerirajući da se plan prihvati, osim jedna čestice "Lučke" može raspolažati s cjelokupnim prostorom, i čeka se još samo Zakon o morskim lukama koji će regulirati i prava koncesija na javnom pomorskom dobru. Izmjene plana Lučko-pretvarne zone nužno su za dovršenje izgradnje trajektne luke, a gradonačelnik Ante Šupuk najavio je u listopadu i početak radova na gradskom kolektoru. Kako je naglasio, za trajektno pristanište tražit će se i financijsko sudjelovanje županije, jer je riječ o objektu koji važnošću prelazi okvire Šibenika. B.P.

VAŠA PISMA

ŠIBENIČE, DRŽ SE DRŽ!

U nedjelju, 26. ožujka 1995. divno je bilo čuti ovu poruku našeg sugrađanina, poznatog šibenskog i svjetskog opernog pjevača gospodina Miroslava Belamarića, jednako kao i konstataciju da bi vjerojatno neki daleko "veći" i "jači" gradovi u ovakvim okolnostima već posustali, a, eto, Šibenik se još uvijek drži, a Šibenčani se ne predaju. Poručuje nam da izdržimo teškoće, jer, bolje sutra sigurno će doći.

Istog trenutka povlačim paralelu s petkom, 24. ožujka 1995. g kad smo na Radio-Šibeniku pratili sjednicu Gradskoga poglavarstva. U određenom trenutku dobila sam dojam kako jedan broj ljudi u našem gradu upravo inzistira na onoj "što gore to bolje". Otužno je bilo (ne prvi put) slušati vrlo ružno prepućavanje (daleko je borba argumentacije) i međusobna predbacivanja. Dajem sebi pravo zaključiti kako jedan broj vijećnika zaboravlja zašto je on upravo tu gdje jest, i kako se sve svodi na neke "tine" međusobne obračune, iako među vijećnicima vladajuće stranke i oporbena imaju stručnih, sposobnih i pametnih ljudi. Utoliko je bilo tužnije slušati razinu njihove rasprave o vrlo ozbiljnim, složenim i osjetljivim temama.

Kažu da je Hrvatska sedam stoljeća nosila Zvonimirovo prokletstvo. Ne znam koliko od tog prokletstva pripada Šibeniku, ali vrijeme u kojem živimo i problemi s kojima se susrećemo ne dozvoljavaju nam toliko različitosti, taštine ili pak ljubomoru, posebno, ako netko želi Šibenik pomaknuti s mrtve točke. Gospodin Belamarić vrlo je ilustrativno konstatirao naše odnose i uspostavio dijagnozu: MRTVA TRKA.

Nitko ne može zanijekati kako se Šibe-

nik i njegova Županija nalaze u vrlo teškom položaju. Prvi smo na rang listi socijalno ugroženih s tendencijom novih "čekača", s velikim brojem nezaposlenih, prognanih, nezadovoljne mladosti i starosti. Dakle, upravo idealno vrijeme za različite maneuvre.

Stoga, za dobrobit ovoga grada, za mir ljudi koji u njemu žive i za njihovo pravo na dostojanstven život, smirimo stranačke i osobne strasti. Iskoristimo potencijale i programe koji će nas pomaknuti s donje ili gornje granice ugroženosti. Ne odričimo se tek tako ljudi i dajmo povjerenje gradonačelniku, makar se mnogima učinilo utopijom ono što on vizionarski nagovještava Šibeniku. Možda mu se može zamjeriti neaktičnost, pomanjkanje strpljenja ili diplomacije, ali nitko mu ne može osporiti ljubav prema gradu i iskrenu želju da ipak krenemo naprijed.

Vrijeme je vrlo ozbiljno. Teško je o bilo čemu govoriti kad nekoliko mjeseci ne primi plaću, kad djetetu ne može kupiti ne čokoladu već koru kruha, kad se od tebe traži plaćanje svih mogućih obveza a novca nemaš, jer su i sve zalihе iscrpljene. Možemo i imamo pravo od naših činelnika tražiti više odgovornosti i osjećaja prema nedaćama koje nas pritišću, ali jednako tako i od svih nas više zrelosti i razumijevanja okolnosti u kojima živimo. Vikom, vrijeđanjem, sumnjičanjem, prozivanjem i optuživanjem nećemo ništa riješiti. Rat još uvijek nije gotov. Šibenik je i dalje na prvoj crti bojišnice. Izdržimo ma koliko nam bilo teško. Sad imamo svoju državu i samo o nama ovisi kakva će ona biti. Jednako tako i naš Grad i naša Županija.

Što razjedinjeni možemo učiniti?

Gordana LEŽAJA

NAŠI DRAGI ŠIBENČANI

U POSJETU (NE)POZNATIM SUGRAĐANIMA:

OBITELJ DINKA TRLAJE

Obitelj Dinka Trlaje živi u Crnici, u Ulici Ivana Meštrovića, u kući podignutoj na temeljima stare obiteljske kuće u kojoj je Dinko rođen 1931. godine. Ova danas solidno situirana građanska obitelj tipični je predstavnik cijeloga niza sličnih šibenskih obitelji, koje se ničim posebnim ne izdvajaju, ali koje svojim načinom života čine Šibenik onim što on danas zapravo jest, topao dalmatinski i mediteranski grad. Upravo ta prosječnost kojom želimo ilustrirati život mnogih naših sugrađana odvaja nas je u posjet obitelji Trlaje.

Gubitak identiteta

Kao i mnogi drugi Šibenčani i Dinko voli govoriti o svojem gradu, njegovim ljudima, često pritom povlačeći paralele s danima svoje mladosti kada je, kako on kaže, Šibenik živio jednim drukčijim, neposrednijim, intimnijim životom. Podosta puta isprovociran time što se neke stvari u Šibeniku jednostavno ne pomiču s mjesta javno je reagirao, pisao tekstove koje su objavili Šibenski list i Slobodna Dalmacija, javljao se na Radio Šibeniku želeći i na taj način skrenuti pozornost na probleme svojega grada.

"Meni kao starome Šibenčaninu doista smeta ovakav izgled grada, smeta mi ta posvemašnja nebriga i ne-

koliko mjesnih odbora nije utemeljeno. Gdje će se to ljudi okupljati, dogovarati i utvrđivati nekakve zadatke. Posebna priča, dakako, je ova malodušnost koju osjećam po gradu, nema ona klime koja je tako dugo resila Šibenik, činila ga prepoznatljivim."

Razmišljajući o sadašnjosti Dinko će pribjeći reminiscenciji, vratiti se u dane kada je on bio mlad i kada se Šibenik dičio svojim punim životom. Spomenut će bezbroj plesnjaka subotom po svim školama, sportske, crkvene i političke udruge mladeži prije drugoga svjetskoga rata, vratiti se u vrije-

ŠIBENČANI

— Po duši Šibenčani su ekapirozivni i emotivni ljudi, no oni nisu zli. Skloni su petljati se u stvari koje dobro ne razumiju, odnosno vole zalaziti u ona područja koja im nisu posve bliska. Najradije bi čistili ispred tuđega praga, a svoj zaboravljaju. To se daleko više odnosi na ove mlade generacije, jer se sjećam da su naši očevi i djedovi vodili računa prije svega o svojem pragu. I to je dokaz da generacije našega mentaliteta, kaže Dinko Trlaje

NEPREPOZNATLJIVIM

Meni kao starome Šibenčaninu doista smeta ta posvemašnja nebriga i nezainteresiranost s mjestu. Ne prihvaćam opravdanja kakvu sve, od pasa lutilica, pa do teških gospodara,

Napisao:

Nikola URUKALO

Snimio:

Radovan GÖGER

STRAH

— Šibenik ima ogroman cilj, on ima mlade ljude sposobne stvarati pomaknu i mrtve. Međutim, ljudi su uplašeni, zabrinuti za svoju sudbinu, zneju odgovor na pitanje što će sutra. Zato se ljudi teško klatu, teško ih je organizirati, se jednostavno povukli u svijetove i svoje ćahure, Dragica Trlaje

me pedesetih i šezdesetih godina kada se u Šibeniku intenzivno živjelo, mladež okupljala pronalazeći svoj interes i zadovoljstvo. Takav imidž i taj šarm Šibenik je izgubio, mišljenja je Dinko Trlaje, jer je grad izgubio svoj autohtoni izraz, grad jednostavno nije održao svoje autentične vrijednosti već je prihvatio vrijednosti koje su sobom donijele pridošlice. Umjesto gradskih Šibenika je sve više pripomao seoska obilježja, naravno u psihološkom smislu, smatra Dinko.

Taj gubitak identiteta osjetila je i gospođa Dragica. "Kada sam došla u Šibenik", kaže ona, "bio je to grad toploga ugodaja kakvoga u mojem Sarajevu nije bilo. Mi smo onda živjeli na Gorici i ja sam najbolje osjetila što je to pravi, šibenski način života. Ljeti se ručavalo vani, kuće se nisu zaključavale, susjedi su pomagali jedni drugima, čuvali nam djecu dok smo mi bili na poslu, izlazilo se vani na zabavu, doista se lijepo živjelo. Godinama se takav način života polako gubio, čini mi se da je ulazak televizije u naše domove najviše pridonio tome otuđenju, a ovaj rat definitivno je pokopao i one ostatke ostataka toga načina života. Danas je grad otužan, sumoran, nije to onaj razigrani Šibenik kakvoga sam ja doživjela kada sam s Dinkom došla iz Sarajeva."

Promjene treba hitjeti

Dinko Trlaje posebno je ogročen na dužnosnike gradskih vlasti, jer misli da su oni svojom nezainteresiranošću najviše kumovali situaciji u kojoj se

grad sada nalazi. "Da sam ja kao gradonačelnik ovoga grada, mah bih uspostavio svakodnevnu komunikaciju sa svojim sugrađanima. Otvorio bih javne tribine, čuo ljudima da kažu što im je što im smeta i kako misle o problemima riješiti. Da sam gradnik ne bih dozvolio da bivši D i dalje bude ruglo grada, slika nemara i naše nekulture. Poprati zdanje makar privremeno, je bolje od ovoga što je ono danas, prekinuo bih ove igre okultne i sanacije kupole katedrale, uvjeren da se sve to može brzo i s daleko manje novca vlasti to prikazuju. Pokraj mo u Crnici pale su dvije tenkovske te od 80 mm, pa nisu izazvali oštećenja, a nama se sada tvrdi da je jedna mina poremetila kazališne zgrade. Osobno dio prijedloga po kojima san pole Katedrala sv. Jakova može nekoliko desetaka tisuća DEM ko milijuna DEM. Dakle, mo i ovako i onako. Žalosti me da će mnoga djeca ovoga grada na fakultete, a nisu nikada vidjela lišnu predstavu u svojem kazalištu ima tako veliku i bogatu tradiciju bih ja mijenjao. Pobrinuo bih za pse lutilice, za ovaj nered po posebnu bih pozornost posvjetio lovanju prometne policije koj umjesto da uređuje po Docu, u vu po tamošnjim kafićima. Ne zvalio ovakvu navalu švercara, se potrudio da u ovome gradu

BENIK

...led grada, smeta mi
...stvari pomak-
...kriv. Ne može se
...pravdati ratom

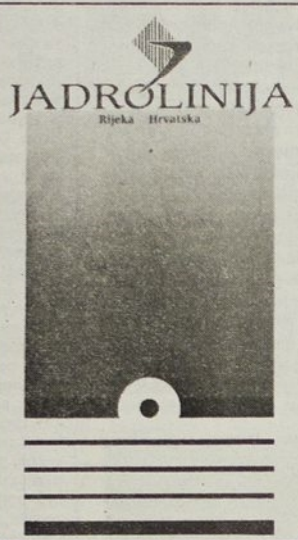
...bričke i razne druge proizvodne
...ne-
Oprezno s TEF-om
...mu to konvenira Dinko Trlaja
...govornik nasilnoga zatvaranja
...Prema njegovoj procjeni netko
...brzo zatvaranje TEF-a jedino
...toga što na njegovim razvalinama
...dignuti vlastiti spomenik. Trlaja
...da TEF konačno prestane dimi-
...se, po njemu, ne smije dogodi-
...se za sve ljude zaposlene u TEF-
...pronađe novi posao. On podsjeća
...teška obećanja koja su čelnici ovo-
...grada svojedobno dali. "Osobno
...Ante Supuku na Poljani rekao, na-
...da njegovih obećanja izrečenih preko
...rope, da ćemo biti sretni ako se
...ri barem polovica rečenoga. On
...kada kazao da će tako i biti i to ne
...Hegova mandata, već u roku od
...mjeseci. Hvala Bogu, evo prošle
...godine tri godine, a mi vidimo koliko
...napravilo i što je ostvareno. No, što
...pravo mogao očekivati Šibenik od
...im J. Supuka i Sime Vikarija, ljudi koji-
...svega dva posto biračkoga tijela
...grada dalo svoje povjerenje",
...čuje Dinko Trlaja.

...Zeljko Lužavec, direktor JP "Jadrolinija": Brodski smo promet organizirali na svjetskoj razini

**SUSRET
HRVATSKIH
NOVINARA
NA RUTI OD
SPLITA DO
ANCONE**

NOVA BRAZDA RIJEČKE »JADROLINIJE«

Od prošle godine triput tjedno »Jadrolinijini« trajekti »takaju« i Šibenik

Šezdesetak novinara iz svih hrvatskih redakcija sastalo se proteklog četvrtka na »Jadrolinijinom« trajektu »Ivan Zajc«.

Na poziv najvećeg hrvatskog linjskog brodarstva iz Rijeke sakupili su se oni kojima je suđeno snimati i pisati, da upoznaju one koji moraju ploviti. Uostalom, upravo je na »Jadrolinijini« trajektima jedan naš stari novinarski mačak proveo sate i dane, i upravo je odatle ponio zabilješke za možda, svoje najbolje stranice. Velika je odanost »Jadrolinijina« osoblja Smoji; tolika da će šef broskog restorana a i recepcioner, nakon što smo se upoznali, kazati kako za novine žele razgovarati jedino sa šjor Miljenkom. No, nije to niti važno — osoblje na »Ivanu Zajcu« — kada već s pravom nije dopustilo novinarsko čačkanje — pokazalo je kako se sprema i poslužuje vrhunska hrana, i općenito, kako treba ugoditi gostu. Sasvim sigurno, to je pravilo, a ne pokazna vježba za novinare.

Novi brodovi

Reisen fiber, kako bi Nijemci rekli za običnu putnu nervozu, kada želudac oslikava onu mješavinu osjećaja iščekivanja, i neizvjesnosti, a nekima dabome, i prave nervoze, jer će prvi put putovati, s mogućnošću i da zaspne, makar i nakratko, na brodu koji je ipak veći od kaika — osjeća se već na gatu sv. Duje u Splitu. Zatim idemo strmim brodskim skalinama do recepcije »Ivana Zajca«, po ključ od kabine, i natrag, u brodski salon, gdje smo prepušteni konobarima, i konobaricama, izvrnoj spizi — i naravno, »Žlanti« u lijepim, zelenim, bocama od

7 dl. I Jadran Marinković ide uživo na Radio-Split, izravno s »Ivana Zajca«, a mi smo jedni od 20 tisuća putnika, koliko ih »Jadrolinija« kao najveći hrvatski linjski brodar može odjednom prevesti. Istodobno, u utrobama njenih trajekata, može se prebaciti dvije tisuće vozila. »Jadrolinija« danas ima 45 brodova u linjskom, dužobalnom i međunarodnom prometu, kao i dva za kružna putovanja, a jedan je od najvećih putničkih brodara na Mediteranu. »Adriana« i »Dalmacija« u proljeće i jesen plove po Mediteranu, a ljeti po Sjevernom moru i Baltiku. No, to nije sve: planom razvoja, podržanom od Ministarstva pomorstva, prometa i veza, u ovoj godini nabavit će još šest brodova vrijednih šest milijuna dolara. Niti lani nije bilo predaha — kupljeni su trajekti »Nehaj«, »Lovrijenac« i katamaran »Olea«, potpuno je obnovljen brod »Lastovo«, a na prelasku u 1995. godinu »Jadrolinijin« simbol otisnut je i na dimnjak potpuno nova trajekta »Hanibal Lucić«. Pored javne uloge, »Jadrolinija« svoju poslovnu politiku usmjerava i u tržišnom pravcu. Organizacijski sustav prilagodio je tržištu i ustrojena je prema modelu velikih linjskih kompanija u svijetu. Osim tri plovna područja, te međunarodnih i dužobalnih linija, postoji i profitabilni dio poduzeća: »Jadrolinija Cruises«, »Jadrolinija Brodoremont«, »Jadrotours«, »Imobilija« i »Ugostiteljstvo« obavljaju svoj dio posla i ostvaruju dobit. To sve novinarima govori mr. Željko Lužavec, direktor JP »Jadrolinija« i dodaje kako brojni agenti iz Poljske, Češke, Mađarske, Njemačke, Austrije, Slovenije i Italije — ukupno njih 150 čine dobro razgranatu mrežu prodaje »Jadrolinijinih« karata.

Morska linija kao hrvatska perspektiva

Šest brodova, zajedno s »Markom Polom«, kada se uskoro uljuči u plovidbu, dnevno mogu, u vezama s Italijom, ponijeti pet tisuća putnika i 600 vozila. Lužavec kaže da se morska linija otvara kao perspektiva uslijed prometnih problema u Hrvatskoj, kao jedan od najboljih puteva za razvoj turizma i gospodarstva, ali i za otvaranje BiH prema Hrvatskoj. Svemu tome pomaže i novi informacijsko-komputerski sustav, sa središtem u Rijeci. Samo u ovoj godini u europskim turističkim agencijama razdijeljeno je oko 500 tisuća »Jadrolinijinih« prospekata, a do rujna, u sklopu Hrvatske turističke zajednice, »Jadrolinija« će biti nazočna na 50 europskih sajmovima, dok će na 15 odaslati svoje informatore i zastupnike. Uveden je i novi red plovidbe — do Ancone, primjerice, trajekt vozi četiri puta tjedno iz Splita, tri puta iz Zadra, odnosno Šibenika, a prema Italiji voze i pruge s hrvatskih otoka — tijekom sezone 1995. Hrvatska i Italija bit će povezane s »Jadrolinijinim« brodovima jedanaest puta, iz raznih polazišnih luka diljem hrvatske obale. S uvođenjem broda »Marko Polo«, pored kvalitetnijeg standarda putovanja, povećavaju se i mogućnosti prijevoza u dužobalnoj plovidbi. Na relaciji Rijeka — Dalmacija, »Polo« će voziti 1500 palubnih putnika, 270 vozila i 550 putnika u kabinama.

Kako smo postali ministri

I eto, jedva da smo i trepnuli, a »Zajc« je stajao privezan za obalu Ancone. Rano je jutro, ali nije hladno.

Ispred lučkog kafića sjedi mnoštvo ljudi i svi razgovaraju s nekim preko mobitela, od kojih se ne razdvajaju. To su Grci, ovdje dočekuju ili primaju robu, a razgovor na trenutke, po zvučnosti, prerasta u psovanje. Ili je to samo mentalitet? Bez obzira na to, to je prvi susret s Anconom. Bon giorno, Italija! Espresso kava u lijepom, čistom, osunčanom kafiću, u kojemu se, kao i posvuda u Italiji, može kupiti još ponešto. Recimo novine. Kako kaže Guido Uni, menadžer talijanske tour operatorske tvrtke »Viaggi del Ventaglio« iz Milana dobro je što talijanski tiska pozitivno piše o prilikama u Hrvatskoj. Trenutačni problemi Talijana, nešto su usporili razmišljanja o godišnjim odmorima, ali u narednim mjesecima, posebno nakon Uskrsa, početak će planiranje godišnjih odmora. Kaže da je realno očekivati povećanje turističkoga prometa iz Italije za 30-35 posto u odnosu na lani, ali i napominje kako bismo, ovdje, u Hrvatskoj, cijene trebali izražavati u lirama, a ne samo u markama. Nerazumno su nam previsoke cijene vina u buteljama, a i kuhinje u hotelima trebale bi prilagoditi svoje dnevne menije navikama gostiju, i najmanje jednom tjedno uvesti spaghetti. Hval Uni »Jadroliniju«: uspješno je proširila prodajnu mrežu prijevoznih usluga, na vrijeme je tiskala redove vožnje na međunarodnim i lokalnim linijama, te ima svoje predstavnike na svim većim sajmovima, zajedno s Hrvatskom turističkom zajednicom.

Ancona je lijep, prostran grad, kao da je na kontinentu, a ne na moru. Dojmu pridonose i okolni brežuljci, poput naših zagorskih brega. Ali, ne puštamo suzu, već odlazimo na pivo. Iz shoppinga, organiziranog za nas 25 kilometara daleko od Ancone, na dva mjesta, od kojih se jedno zove »Joyland« na čistome talijanskom, kolege se uglavnom vraćaju s dosta smotuljaka. Na jednoj kasi, predviđenoj samo za Slave, odbijte vam onaj porez na robu, jer je iznosite izvan Italije. U neizbrisivom sjećanju ostao mi je jedan stolić, upakiran u kartonsku kutiju, koji sam kolegici krhke građe, ali zato dobrih organizacijskih sposobnosti, pomogao nositi, prenositi, i naposljetku ukrcati u prtljažnik u Splitu. Nakon toga stolića, koji se tako umilno naziva tavolinom, a težak je kao sam vrag, više mi ništa neće biti teško. Inače, Ancona je, kazala su mi dva policajca sa znanjem engleskoga, grad od oko 80 tisuća stanovnika, s razvijenim pomorstvom i trgovinom. S neskrivenim su ponosom kazali da tu nema mafije, pa je jasno što muči prosječnog, čestitoga Talijana. U svakom slučaju, lijepo je kada se sastanu oni koji moraju pisati s onima kojima je suđeno ploviti. Iako više nema novih obala, iako znamo što je prekoputa, lijepo je putovati i ploviti, zbog putovanja samog. **B. PERIŠA**

U brodskom salonu kratili smo put do Ancone

B. Sekulić

Ako je opera vokalno-scensko instrumentalno djelo onda su svi uvjeti nastupa mlade operne alt pjevačice Šibenčanke Branke Sekulić u potpunosti zadovoljeni. U utorak 28. ožujka Katedrala svetog Jakova, unatoč lošem vremenu, bila je ispunjena gotovo do posljednjeg mjesta. Branka Sekulić prva je u nizu šibenskih mladih u skladu s nastup pred sugrađanima koji su znali prepoznati kvalitetu i talent. Branka Sekulić svoje je osnovno obrazovanje stekla u muzičkoj školi u Šibeniku u klasi profesorice Jagode Perković. Solo pjevanjem Branka se i dalje nastavlja baviti pa tako prije četiri godine diplomira na Akademiji za muzičku umjetnost u Zagrebu u klasi naše čuvene stalne dive Ruže Pospis-Baldani. Čuvene je stalna članica mješovitog zbora Hrvatske radio televizije. Sve te činjenice ponukale su šibenske poklonike glazbene glazbe pa su tog utorka šibenski glazbeni «gurmani» mogli uživati u djelima Lukačića, Pergolesia, Bacha, Dvoraka, Bizeta i drugih skladatelja. Branku je za orguljama pratio Alen Kopunović-Legetin izvrstan poznavalac baroka i vokalne tehnike, tako da su njih dvoje u duetu zvučali skladno i samim tim šibenske poznavatelje ove vrst glazbe nisu ostavili ravnodušnim. Precizno odabran repertoar s naglaskom na barok i barokne skladatelje te duhovni, sakralni karakter svih

KONCERTNI ŽIVOT

KATEDRALA ME INSPIRIRALA

izvedenih pjesama pokrenuo je lavinu osjećaja nazočnih slušatelja koji su nakon svake izvedene skladbe Branku nagradili dugotrajnim pljeskom. Šibenčani su pozorno upijali svaki pokret i lako su s njom pjevala u začuđujućem rasponu glasa, koji po opsegu i klasifikaciji pripada ženskom altovskom pjevanju. Promrzle slušateljke svojom toplinom grijao je Brankin duboki i topli glas dok su se slušatelji u tim trenucima potpuno tišine mogli predati samo maštanju. Na kraju zbog oduševljenja Branka je bila «prisiljena» na zahtjev probirljive šibenske publike izvesti još jednu do profinjenosti otpjevanu skladbu, odnosno crnačku duhovnu pjesmu Nobody. Kada su se umirile tipke na orguljama Branka je pristala na mali razgovor s nama.

«Djmovi su kao što vidite bili obostrani. Trudila sam se zaista da umjetnim sugrađani-

ma prezentiram ono najbolje u ovoj vrsti glazbe, a zajedno sa svojim kolegom, mislim da smo u tome i uspjeli. Odabrali smo duhovne pjesme jer su jedino one primjerene za ovo mjesto, naravno mislim na našu Katedralu. Dok sam pjevala bila sam posebno inspirirana upravo ambijentom kojim sam bila okružena, ovdje je akustika fenomenalna, imala sam osjećaj kao da mi nosi glas bilo mi je jako ugodno pjevati. Branka je kako nam je rekla u svom životu imala i uzore, a jedna od njih je upravo njena profesorica Ruža Pospis-Baldani. Tako je eto prošla još jedna lijepa glazbena šibenska večer u Katedrali, šteta je samo što vrijeme nije dopustilo dolazak većeg broja slušatelja, jer kako kaže u šali Branka roditelji i sugrađani su ti najbolji kritičari.

Suzana BOJČIĆ
Snimio: Vilson POLIĆ

A. Kopunović-Legetin

PETNAESTAK OPUŠTAJUĆIH MINUTA S BORISOM DVORNIKOM

SVE JE ŠIBENIK IMA, SVE

Za Borisa Dvornika možemo slobodno reći da je legenda hrvatskog glumišta, šteta je dokazao kroz godine upornog rada i nazočnosti na hrvatskoj kazališnoj sceni i filmskom platnu.

Ovih dana Boris Dvornik je čest gost našeg grada, a bio je jedan od onih koji su uveličali 125. obljetnicu Šibenskog kazališta. To je ujedno bila i prilika da za Šibenski list po prvi put razgovaramo s Borisom, poznatim licem velikog i malog ekrana.

● Vrla ste čest gost našeg grada. Što Vas to «vuče» za Šibenik i k Šibeniku?

— Mene vuče svaki mediteranski grad. Ja spadam Splitu isto tako kao što spadam Šibeniku, Zadru... No, ipak ću vam reći da Šibenik ima zaista nešto posebno, a to nešto posebno je vaša pjesma. Meni je otac to utvujao još dok sam bija diti. I on je bija pivač. Piva je u zboru. To je bilo «Jedinstvo», konkurencija ili bolje reći takmac šibenskoj «Kolu». E, a svira je i u timenac glazbi pa tako znan da je i Šibenik ima jaku «pleh» glazbu. Bija je Šibenik jak u glazbi nema šta. Nego, ja znaden dobro i povijest šibenskog teatra koju san dobija za vrime jednog gostovanja. Onu knjigu prof. Ive Livakovića. A o zborovima moj je stari, sičan se, uvijek govori: «Lako sa svima na festivalima izlazio na kraj, a onda nas ki za niku pegulu dopadnu Šibenčani».

● Ne čini li Vam se ipak da je Šibenik malo zapostavljen u kulturnom pogledu?

— A, čuje te cila je Dalmacija u teškoća-

ma, ali kada je o kulturi rič, meni je žao što Šibenik nema teatra. A imao ga je odmah poslije onoga rata. I teatar i orkestar i operetu i balet. A onda već 35 godina Šibenik ima Međunarodni festival djeteta koji je značajan za cili svit jer je pročuja i Šibenik i Hrvatsku. To je osim kulturne i velika turistička atrakcija jer televizijske predstave

s festivala se gledaju u mnogim zemljama. Znate, dok san bija mladi teatar, san biti voditelj Dječeg festivala, ali tada nisan bija spreman za takav posao. Sada bi se vrlo rado odazva kada bi bija pozvan da vodim.

● Inače, Šibenik je prva scena gdje gostujete nakon Splita, zar ne?

— Tako je, iako ne radi zgrada teatra, svi ti ljudi tamo u centru za kulturu vezani su za kazalište cijeli život i pravi su entuzijasti, zaljubljeni u svoj grad. Treba im pomoći da se obnovi i nanovo proradi kazališna zgrada. Cila regija mora puno više učiniti za šibenski teatar, a ja i virujem da oće učiniti. Ima san čast biti s ovom predstavom «Cinco i Marinko» na jubilarnome obilježavanju 125. obljetnice «Šibenskog teatra, a tada me je i prof. Ivo Brešan spominjao».

● Gledali smo tu predstavu s Matom Gulinom nekoliko puta. Cijelo gledalište se smije. Kako Vi ne prasnate u smijeh, kako ostanete hladni?

— To nije nemoguće. To onda nisan ja, Boris Dvornik. To je onda drugi lik, Marinko i oni se smiju njemu. Dok se smiju njemu ja mogu biti miran. Ja ne znan kako bi se ponašao kada bi se svi meni smijali kao Borisu...

● A tko je Marinko?

— Čovjek emigrant kakvih je mnogo, koji je morao pobjeći iz svoje domovine jer ga je ganjala Udba. Ta su vremena, hvala Bogu, prošla, a vidi ispričati storiju o Marinku. Matišić je to dobro napravio, opisao jer je sličnu sudbinu prošao i njegov otac. S Ma-

UGODNA, ALI HLADNA VEČER

U protekla dva tjedna šibenska je publika imala prigodu prisustvovati dvjema koncertnim večerima. U utorak 21. ožujka u Gradskoj vijećnici, u organizaciji Glazbene škole, gostovao je glasovirski duo Zorica Bruketa i Ivana Vukičević iz Zadra, a osam dana kasnije 28. ožujka u Katedrali, u okviru projekta Šibenik — metropola mladih, Branka Sekulić i Alen Kopunović-Legetin orgulje iz Zagreba.

Na prvom koncertu imali smo prilike slušati glasovir 4-ručno, vid muziciranja, a svu je vrijeme (osobito u 19. stoljeću) vrlo popularno. Dvije mlade umjetnice iz Zadra Zorica Bruketa i Ivana Vukičević, odlučile su se udružiti u glasovirski duo i prezentirati nam (vjerujem) prve rezultate. Za takvo zajedničko muziciranje potrebni su u prvom redu zajednički pogledi na glazbu koja se izvođa, podjednaki temperament, a s vremenom treba doći i do zajedničkog «disanja» na svakoj frazi. Jasno da se to ne postiže preko noći, već upornim zajedničkim radom. Za svoje prve korake umjetnice su odabrale popularni program — mađarske pjesove J. Brahmsa, norveške pjesove E. Griega, slavenske pjesove A. Dvoraka, a na početku programa jednu sonatu J.Ch. Bacha i Allegro iz d-mol koncerta J.S. Bacha (šteta za potrošeno vrijeme za tu obradu, kada ima toliko djela izvorno pisanih za klavir 4-ručno). Mlade su pianistice pokazale da su na dobrom putu i u bolji i raznovrsniji izbor programa izražajnije će moći prikazati svoje glazbene i tehničke mogućnosti.

Drugi koncert, koji smo slušali u (nažalost) hladnoj Katedrali sv. Jakova, dao nam je priliku za upoznavanje dvije mladih umjetnica koji imponiraju talentom, muzikalnošću i zreloom interpretacijom vrlo ukusno i značajki odabranog programa. Altistika Branka Sekulić pokazala je da nema teškoća u prezentiranju vrlo zahtjevnog (osobito sa stilske strane) programa. Osobito su lijepe izvedene skladbe G.B. Pergolesia (Quasi moerebat iz Stabat Mater), Il mio valore G.F. Händela, Biblijske pjesme A. Dvoaka, a Agnus Dei G. Bizeta prve je mladoj umjetnici prilika da pokaže veliki opseg svog čistog glasa i muzikalnu interpretaciju (šteta što je ta skladba izvedena, za moj dojam, u prebrzom tempu).

Mladi orguljaš Alen Kopunović-Legetin pokazao je veliku sigurnost, u ne baš laganim, pratnjama, s osobitim smislom za registriranje, a veliku tehničku spremu (studira kod poznate orguljašice Lj. Očić-Turkulina) i muzikalnost očitovao je u svojim solističkim točkama, osobito u Korolnoj predigri «O Mensch» J.S. Bacha i «Fiat lux» Th. Dubois.

Jedno veoma lijepo i uspješno koncertno veče, u popunjenoj Katedrali, jedino je kvarila izuzetno hladna večer (komentar, jedne slušateljice — moglo bi se uživati tri ure u ovako lipo pivanju ali ne moš' od leđa).

N. BAŠIĆ

tom Gulinom je ovdje sve dobro uigrano. I ona splitska i ova šibenska predstava s Gulinom slične su. Šibenska ima još jednu nešto ozbiljniju notu. Ona je tragikomedija, a u Splitu je čista komedija. Ovo nam je ovdje već 14. predstava koja je izvršno uigrana.

● Sjećate li se svog posljednjeg nastupa u Šibeniku, prije osam godina?

— Ma kako se ne bi sjećao, to je bilo onda kada smo radili «Karneval» po Ranku Marinkoviću. Dugo se radilo, ali nije to bija veliki posao kako je izgledalo. Samo cili je Šibenik tada živija s tim filmom. Svi su tili biti glumci i statisti. Cili je Šibenik tada bija u masovnim scenama u tom filmu. To se lipo i dobro moglo vidjeti. Ma stvarno simpatični su ljudi ovog grada, ima Šibenik ono nešto što Split odavno više nema. Šibenik još jedini ima dalmatinskog duha i dišpeta. Poslije tog filma više nisan radio s Durdoljakom primica se rat i mislija san na druge važnije stvari.

● Planovi za budućnost?

— Ovog ljeta trebao bi za Splitske ljetne igre raditi ili Goldoni ili Pirandella. Za sezonu spremam Brešanov tekst Julije Cezar, a to bi bija već peta uloga u Brešanovim tekstovima.

● Mislite li o mirovinu?

— Kod glumca se to nikad ne zna, a fali mi još devet godina. Uvijek triba starih glumaca, jer bolje je uzeti starijeg glumca, nego mladom stavljati masku.

● I za kraj, recite nam kad Vas ponovno možemo vidjeti u našem gradu?

— A zna se, kada ponovno dođem, a doći ću vrlo skoro jer za ovaj grad me vežu drage, vrlo drage i lijepe uspomene.

Suzana BOJČIĆ

UZ TEK ZAVRŠENU MANIFESTACIJU »DANI HRVATSKOG JEZIKA«

O KĆERI, MATER I JEDNOJ PJESMICI S CIGANSKIM REFRENO

Zamisao o Danima hrvatskog jezika rođena je u prosincu 1991. u danas okupiranom rodnom mjestu A.G. Matoša, Tovarniku u Srijemu. Taj prijedlog Matice hrvatske naišao je na širok odjek u našoj kulturnoj javnosti, pa se svake godine u ožujku, dijelom naše domovine a i u inozemstvu održavaju razne priredbe u svezi s jezikom i iz ljubavi prema hrvatskom jeziku, pod nazivom Dani hrvatskog jezika.

Zašto baš u ožujku? Prije 28 godina, točnije 17. ožujka 1967. u listu TELEGRAM objavljen je tekst DEKLARACIJE O NAZIVU I POLOŽAJU HRVATSKOG KNJIŽEVNOG JEZIKA, koju je potpisalo 18 hrvatskih kulturnih ustanova, a značila je javni prosvjed protiv sve snažnijeg nasilja nad hrvatskim jezikom u tadašnjoj državi. Potpisnici su kasnije (1971.) proglašeni kao sudionici tzv. »Hrvatskog proljeća«, program izražen Deklaracijom doživio javnu osudu tadašnje vlasti, a Matice hrvatskoj zabranjeno daljnje djelovanje. Deklaracija pak, bila je povijesni medaš, temeljna prekretnica u našoj novijoj povijesti, koja je definitivno raspisala snove o jedinstvenom jeziku hrvatskom i srpskom, bez obzira na sličnosti koje proizlaze iz zajedničke slavenske i štokavske osnovice. Smisao obilježavanja Dana hrvatskog jezika, kako kaže dr. Mile Mamić u svojim napisima u časopisu Jezik i u članku što ga je donijela Slobodna Dalmacija, smisao jest uzdizanje jezične kulture kod mladih. Oni sad doživljavaju neke »nove« riječi kao novo jezično nasilje. Valja, dakle, u mladim ljudima, posebno u mladim prosvjetnim radnicima stvarati i razvijati kulturni odnos prema hrvatskoj jezičnoj tradiciji. Valja im jasno reći da su mnoge od tih riječi koje se čine novima, davno postojale u hrvatskoj jezičnoj svakodnevnoj uporabi, da su se njima služili književnici od samih početaka hrvatske pismenosti i su sustavno za-

tirane, zabranjivane i promijenjene samo zato što su se razlikovale od srpskih. To su, da parafraziram prof. Mamića, riječi »prognanice« — koje se sada pomalo vraćaju na svoje ognjište. I zaista, već smo se navikli na riječi: časnik, pričuvna, vojarna, mladež, postaja, putovnica, prisega, no još uvijek obilje dobrih, upotrebljivih i lijepih hrvatskih riječi čeka na svoj ulazak u svakodnevnu jezičnu/govornu, pa čak i literarnu uporabu.

Dani su hrvatskoga jezika izvanredna prigoda da se učenici ogledaju u jezičnom znanju, izgovoru i recitiranju, a s njihovih natjecanja ili nastupa, hrvatska će riječ prodirati i do ušiju drugih građana. Završio je mjesec ožujak. Sigurno su ti DANI obilježeni prigodnim priredbama. Ali to nipošto ne bi smjela biti jednom godišnje planirana manifestacija »kratkog daha«: za jedan dan, jedno natjecanje, jedan nastup i — dugi, dugi zaborav potom. Treba podržavati ovu zamisao na svim razinama od škole do kulturnih ustanova u gradu i županiji. Treba ponovno neke riječi spoznati, pa ih učiti, ponavljati i postepeno usvajati. Ali, da ne bi bilo zabune, ne radi se samo o riječima, radi se o općenito o odnosu prema jeziku, elementarnom nepoznavanju normativne gramatike u glasilima javnog priopćavanja, dakle, u novinama, na radiju i televiziji. Jer ono što vidimo na stranicama tiska »udara« u oči, a ono što čujemo s radija ili televizije, ulazi nam u uši i postaje dio našeg izražavanja, htjeli mi to ili ne. Zato novinari i oni djelatnici u sredstvima informiranja moraju biti osobito pažljivi, jer budu li oni učestalo griješili, slušatelji će početi vjerovati da je to dobro i usvojiti trajno — upravo ono kako ne treba govoriti. Uz hvaljiv jedan trud lektora, redaktora i ostalih jezičnih znalaca, greške se ponavljaju i u slučajevima kad su izraz neznanja gramatike, ali i sve češće u trenucima kad su govornici nesigurni: naučili su da

kod nečega treba pripaziti, ali kako nikad nisu usvojili određeno jezično pravilo, to »ko zavraga!« baš upotrijebe krivo! Navest ću nekoliko najčešćih primjera:

Riječ *mati* ima u akuzativu oblik *mater*. Budući da se u našim krajevima kaže *mater* i u nominativu (pogrešno! ali dijalektno uobičajeno) onda, naši izvjestitelji, u nespretnosti želji da govore književno, zamijene ova dva oblika, pa tek onda nastane gruba pogreška. Pravilno je reći: ovo je moja *mati*, no vidio sam (koga?) *mater*. Isto vrijedi i za imenicu *kći*: tu stanuje moja *kći*, a koga sam vidio? — *kćer*. A baš sam nekidan pročitala na TV rečenicu: On je napustio svoju *kći*!

Drugi se primjer odnosi na oblik aorista glagola *biti* kojim se tvori kondicional — pogodbeni način. U svakodnevnom govoru kondicional je vrlo čest jer se njime izriče kad nešto želimo ili najavljujemo da bi se nešto moglo dogoditi, ako se steknu uvjeti za to, kad bi se ispunilo ono što zamišljamo i sl. Evo primjera: Kad bih imao auto, putovao bih mnogo udobnije. S promjenom lica, rečenica bi glasila: Kad bi (ti) imao auto; kad bi on imao auto itd. Svi su iz osnovne škole upamtili, zauvijek, kao pjesmicu naučili nastavke za aorist: -h, -ništa, -ništa, -smo, -ste, -še. Vrlo je značajno ovo: -ništa, -ništa, jer to znači da za 2. i 3. lice jed. (uz ti i on), nema nastavka i oblik glasi: bi. U rečenici to izgleda ovako: ja BIH učio, ali TI BI učio, on BI učio... Sad dolazimo do onoga što sam ranije rekla. Svi znaju da *negdje* mora biti -h, samo ga izgovore na krivom mjestu. Tako sam nedavno čula iz usta jednog veleposlanika otprilike: ... mi ne BIH imali ništa protiv, kad BIH UNPROFOR... Ovakve oblike čujemo i od naših novinara preko radio valova, a ne znače ništa drugo do jednu davno nenaučenu jezičnu normu u svezi s kojom sada osjećaju određenu nesigurnost i upadaju u pogrešku baš onda kad se trude da budu gramatički točni.

Treći se primjer odnosi na upotrebu zamjenice KOJI. Ona u akuzativu ima dva oblika: KOJE-GA, kad se radi o ženskoj biću i oblik KOJI, kad se radi o neživom. No u novinama vidimo i preko radija vrlo često čujemo ovakve konstrukcije: Po-

JEZIK

ČASOPIS ZA KULTURU
HRVATSKOGA
KNJIŽEVNOG JEZIKA

5

HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO

JEZIK, god. XII, br. 5, 129 - 164, Zagreb, lipanj 1993.

Adit

slanici su čuli izvještaj, kojega su svi jednodušno podržali. Treba reći... KOJI su podržali ako se misli na referat, a KOJEGA ako se misli na referenta. Tako ćemo reći: učitelj kojega slušaju, poslanik, kojega često vidimo, ali: stol koji je prostrt, zakon koji vrijedi, itd.

Evo navela sam samo tri primjera čestog pogrešnog govorenja ili pisanja u raznim medijima u želji da potaknem na obraćanje pozornosti ka jezičnoj problematici. Barem oni kojima je to zanaat (prosvjetni radnici, novinari i ostali ljudi humanističke struke) moraju u svojoj svijesti i savjesti produžiti ove Dane hrvatskog jezika ne samo na određeni mjesec u godini, već na cijelu godinu. Zapravo godine i godine će nam trebati da možemo reći kako smo uistinu usvojili svoj hrvatski jezik. Opasnost za jezik su i zabavne melodije koje ne podliježu nikakvoj kontroli glede teksta i tako nam na ugodan način ulaze u uši pogrešne konstrukcije, krivi izrazi, nehrvatske riječi, kao npr. u onoj pjesmi koja bezbroj puta ponavlja »Laži, laži me!«. To je srpska jezična konstrukcija. Mi, Hrvati lažemo meni, tebi, njemu, njoj, njima ili sebi samima, ali nikad u akuzativu. Nema u hrvatskom obliku laži me, misli me, govori me. Dakle, glagoli govorenja upotrebljavaju se u dativu, a glagoli akcije u akuzativu: udari me, spremi me, polji me itd.

Za kraj navest ću lijepo sročenu misao jednog mađarskog pisca: »Poštuj i uči jezike drugih naroda, ali nikad ne zaboravi: kao što je učenje stranih jezika lijepo, tako je upotreba vlastita jezika do krajnjih mogućnosti — dužnost.«

Prof. Vesna MRŠA

70 GODINA
MUZEJA

ISTRAŽIVANJE KOD CRKVICE sv. LOVRE U DONJEM POLJU

Jedna značajna arheološka istraživanja na šibenskom području između dva svjetska rata, provedena su kod crkvice sv. Lovre u Donjem Polju

stvari nije do sada nalazilo u šibenskoj okolici. Dva uzorka ornamentike, jajoliki listovi i scroliki pletor, ne nalazi se ni u kninskom Muzeju. Jedna ploča sa rimskim natpisom »Raecio Evmolpo«, a s druge strane »Bortolo« iz kasnije dobe, ima sa pobočne strane pleterni ukras. Ima osim toga šest komada sa nekoliko slova, od kojih je najveći jedan s riječju »Damian«. Treba napome-

nuti da su svugdje slova drugačija. To znači, da bi moralo biti više natpisa. Nije pače isključeno, da se nađe ime nekog našeg kneza ili vladara.

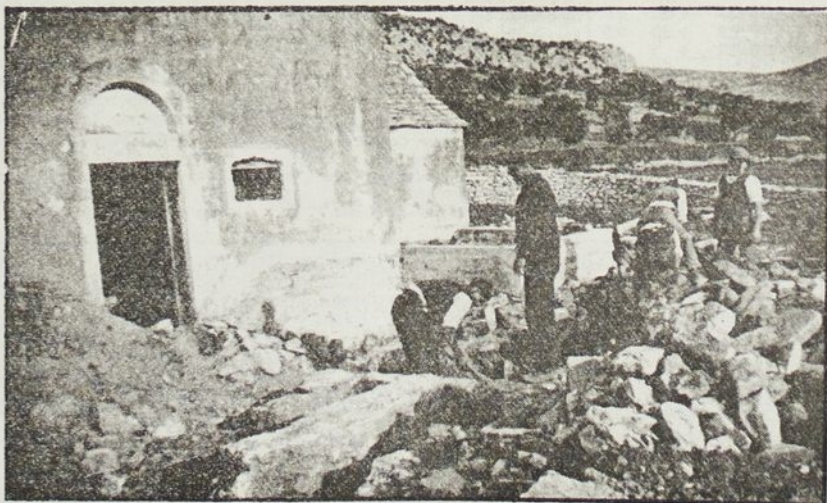
Moment zahtijeva, da se sve zemljište oko crkve i u njoj pretrese, jer se zemljište da se ondje kriju važni spomenici iz našeg najstarijeg kulturnog doba... Stoga treba naći sredsta-

va, da se sve zemljište prokopa. Nadamo se, da će šibenska općina i građevinstvo te Banovina pomoći ovu akciju...

Tako je don Krsto Stošić pisao neposredno pred sama istraživanja. No, vratimo se samim iskopavanjima i njihovim rezultatima. Kopalo se na dva položaja. U neposrednoj blizini crkvice Sv. Lovre, otkriveni su ostaci većeg antičkog gospodarskog kompleksa. Ovom prigodom istražena je u cijelosti samo jedna prostorija, gdje su otkriveni ostaci hipokausta, a u dvije, od ostalih nekoliko koje su djelomično istražene, pronađeni su mozaični podovi. Zlatko Gunjača, na osnovi proučavanja dokumentacije, epigrafskih spomenika, te ostalih okolnosti, smješta ovaj kompleks u vrijeme od 1. do 6. stoljeća poslije Krista, kad je u upotrebi bio barem jedan njegov dio. Uokolo same crkvice Sv. Lovre otkriveno je starohrvatsko groblje. Konisteći Ostojićeve podatke, Gunjača navodi da je istražen 61 grob, od kojih su četiri bila u samoj crkvi, jedan iza apside, a ostali na zapadnoj strani tadašnjeg groblja. Na osnovi materijala pronađenog u grobovima, ovo groblje možemo smjestiti u period od 9. do 12. stoljeća. Otkriveni ulomci kamenog namještaja govore nam da je spomenuta srednjovjekovna crkva »sjela« na ostatke starohrvatske, a kojoj je zasigurno prethodila starokršćanska.

Spomenimo ovdje još i to da se i u ovom razdoblju nastavilo pisati o značajnim arheološkim lokalitetima na šibenskom području. Tako možemo, osim napisa o već poznatim lokalitetima, kao što su Rider i Varvaria, o kojima pišu Bulić, Kubitschek, Jadrijević, Barada, Bacotich i drugi, pročitati i nešto o arheološkim ostacima na otoku Žirju. Č.M. Iveković nam, uz povijesno-geografske crtice, govori i o utvrdama Gradini nad ulomak Stupica i Gustjermi. Za ovu potonju donosi čak i tloris. I kako sam kaže: »Obje ove utvrde istoga su podrijetla i moraju biti prastare, kako se to po ostancima suditi može.« Tek će kasnija istraživanja, o kojima će ovdje biti riječi, točno vremenski determinirati ove građevine. (U sljedećem nastavku: Istraživačko razdoblje od završetka II. svjetskog rata do sredine šezdesetih)

Željko KRNČEVIĆ

Arheološka istraživanja 1936. godine na Grušinama kod sv. Lovre

Kao i većinu ostalih, i ova istraživanja organiziralo je Hrvatsko starinarstvo društvo iz Knina, a rukovodilac radova bio je fra Luj Marun. No, ovaj put nadzor nad radovima povjerio je Frani Dujmoviću i Ivanu Ostojiću, a on sam se pojavio na terenu tek nekoliko puta. Radilo se s prekidima u vremenu od 1935. do 1938. godine. Interesantan je i podatak, koji možemo naći kod Stošića, da je čak i Ivan Meštrović, preko Maruna poklonio za istraživanja kod Sv. Lovre 7000 tadašnjih dinara. Sav materijal pronađen ovom prilikom, zahvaljujući velikom zalaganju i nastojanjima don Krste Stošića, ostao je u Šibeniku. Predmeti su smješteni u Gradski muzej kralja Tomislava, no, nažalost, veći dio postradao je za vrijeme II. svjetskog rata. Istraživanja su ovdje provedena zbog toga što se u više navrata slučajno pronalazilo ulomaka crkvenog kamenog namještaja ukrašenog pletrom.

Pročitajmo nekoliko izvadaka iz članka don Krste Stošića objavljenog u Tribuni 1935. godine:

...Oko crkve Sv. Lovre postojale su grobnice i sarkofazi sa pleternom ornamentikom, a u crkvi ciborij i oltar s istim ukrasima. Tijekom vijekova na to se potpuno zaboravilo. Samo se stitilo, da je crkva iz doba domaćih knezova i vladara. Očevici pripovijedaju, da je neki stranac točno godine 1888. došao u šibensko polje i raspitivao se, jedva nešto natucajući hrvatski, gdje su pojedina mjesta u polju. Po tom je našao uz zid crkve Sv. Lovre neku ploču s dugim natpisom i po noći dao prevesti i ukrcati na parobrod. Ne znam gdje je to svršilo... Seljani za čitave vijekove nisu htjeli uređivati svoje groblje, tražeći prije da im se daruje crkva ili da će graditi novo groblje bliže svom selu. Ipak prošloga ljeta nakanili su se, da urede staro groblje. Jedan je dio već uređen. U to doba potpisani je bio na putu, pa je g. prof. Fr. Dujmović zainteresovao radnike, da pohrane komade ako ih nađu s ornamentom. Do prošlih dana bilo je takvih komada sakupljeno 18. Pisac ovih redaka, o.L. Marun i prof. Dujmović kada su to vidjeli, odmah su stvorili odluku, da se sve prenese u šibenski Gradski Muzej. To je učinjeno 9. oktobra, ov.g. Ove su iskopine važne i stoga, jer se sličnih

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Miris provincije

NE ZNAM čovjeka, koji je ostao mrtav-hladan u onom športskom kraljevu, koji su nam umjesto velike fešte hrvatskog vaterpola, prošle subote priredili, prije svega, suci Brkljačić i Prvan, a onda i njihovi suferi, kao i utjecajni ljudi «iz sjene».

— Ovo si sve ti kriv. Kao predsjednik Vaterpolskog saveza Hrvatske — tim sam se riječima ne baš nježno izvedu treće i četvrte četvrtine obratio Vladimiru Kobeščaku, koji je, sudeći po subotnjem ponašanju, ipak više zainteresiran za uspjeh Mladosti pod bilo koju cijenu, nego za regularnost Prve vaterpolske lige.

Kasnije sam se ohladio, te stigao umiriti suca Brkljačića, koji je u jednom trenutku poletio da se fizički obračuna s kolegom Borisom Čubrićem. Koliko sam u oba slučaja postupio u skladu s novinarskom etikom, neka prosude čitatelji, ali sigurno ni ja, ni tajnik «Solarisa» prof. Karadžole, ni doktor Samodol nismo zaslužili prave salve kritika, koje je na našu adresu u utorak ujutro na valovima Radio-Šibenika ispalio anonimni slušatelj. Očito, anti-šibenski raspoložen i loše informiran.

Njegov me, međutim, nastup nije iznenadio. U Šibeniku živi (i kruh zarađuje) «pristojan» broj građana, koji ne ljubi ni grad, a ni organizacije i pojedince, angažirane za promicanje svega što ima pridjev «šibenski». Ja za pravo takve ljude iskreno žalim, jer mora da je strašno živjeti u gradu koji ti nije pri srcu. To je, kao da živiš godinama u braku sa ženom koju ne voliš. Druga, pak, skupina pati od zlučardosti. Ili, uvjeren sam da bi se većina od njih spasila da je Brkljačić nokautirao Čubrića ili mene. Zašto smo takvi ili zašto

su neki od nas takvi? Zašto i kod tako očite i drske krađe, kakva je u subotu zadesila «Solaris», neki od nas, iz samo njima poznatih razloga, kopaju isključivo po šibenskim, iako minornim slabostima?

U takvom ponašanju leži i odgovor zašto su neke sredine uspješnije od naših, zašto su složenije u riječima, ponašanju i djelima. Kada je prije 24 godine na famoznoj utakmici Hajduk — Beograd kamenom pogođen sudac Ristić, splitski je ugledni liječnik potpisao potvrdu «da ga je udario šišmiš». Uz pomoć smiješne laži pokušao je spasiti svoj klub od najgorog. U subotnjem «slučaju Solaris» ne treba lažati, valja biti samo objektivan i pošten prema svom klubu, svom gradu i svima nama, kojima je šibenski šport na srcu. No, neki se od nas i u takvoj situaciji, umjesto kritikom Zagreba kao središta športske moći, bave međusobnim šibenskim blačenjem.

Kad se ponašamo tako, onda se nemojte čuditi zašto nas drugi pokušavaju gaziti, potcijenjivati. Zašto nam nabijaju komplekse o «nesposobnoj provinciji na izdisaju». To oni samo koriste naše slabosti. Pritom ne smijemo patiti od paranoje «kako su svi protiv nas». Ne, to nije istina. Druge se sredine svim, pa i nedozvoljenim sredstvima, bore za svoje «gole» interese. I nije istina da su suci u subotu dijelili nepravdu, jer «mrze Solaris». Mladost se samo potrudila da oni sviraju po njihovim, zagrebačkim nitima. I sve dok toga ne budemo posve svjesni kopkat ćemo jedan naprijed po intui, dok će drugi ići drugom, ostavljajući nama «miris provincije, koja truje i za udara» (op.p. tako je u studentskim danima napisao šibenski arhitekt Gustav Červar).

Ivo MIKULIČIĆ

Bitinski «Studio»

MURTERSKA MALONOGOMETNA LIGA

Neraspoloženi strijelci

Stiglo je proljeće na murterske nogometne terene. Malonogometaši su započeli proljetno natjecanje u Općinskoj ligi malog nogometa odigravanjem devetnaestog kola.

Organizator ove lige športsko društvo «Kornatar» vrlo je zadovoljan ozbiljnošću igrača i trenera. Sve utakmice počinju u točno određeno vrijeme, nema zaostalih utakmica, vrlo malo protesta na odluke sudaca, a i publika dolazi u vrlo velikom broju.

Strojili se u utakmicama devetnaestog kola nisu proslavili. Postigli su samo dva zgoditka po utakmici. Lider prvenstva, «Zlak» teškom mukom igra 0:0 s Betinjanimi, a još je prvi s tri boda prednosti ispred «Završinja». Momci ispod Vrhine jedva daju gol Tišnjanima u posljednjim trenucima utakmice, dok «Osnovci» nakon vodstva od 2:0 igraju neriješeno sa «Sirenom». «Lešnjari» su s novim golmanom malo jači suparnik, ali isto gube od Piročvana.

Rezultati 19. kola: Završnje — Tisno — Di Erre 1:0, Greenpeace — Jezera 3:0, Sirena — Osnovci 2:2, Zlak — Studio 0:0, Lešnjari — MS 1:3.

LJEŠTICA

1. ZLAK	19	14	2	3	75:15	+60	30
2. ZAVRŠINJE	19	12	3	4	55:23	+32	27
3. MS	19	11	3	5	47:22	+25	25
4. GREENPEACE	19	9	4	6	33:32	+1	22
5. TISNO-DI ERRE	19	9	3	7	35:20	+15	21
6. SIRENA	19	8	4	7	50:40	+10	20
7. STUDIO	19	6	2	11	27:57	-30	14
8. OSNOVCI	19	5	2	12	38:61	-23	12
9. JEZERA	19	4	2	13	16:61	-45	10
10. LEŠNARI	19	4	1	14	29:74	-45	9

Parovi 20. kola (igra se 2. travnja): MS — Greenpeace, Studio — Završnje, Tisno-Di Erre — Sirena, Osnovci — Lešnjari, Jezera — Zlak.

IZ ŽUPANIJSKOG
KOŠARKAŠKOG SAVEZA

«Šibenik» prvak Saveza

Juniori «Šibenika» prvaci su Županijskog košarkaškog saveza za sezonu 1994/95. Svladali su svoje protivnike «Dalmagradnju» u finalu rezultatom 102:40.

U natjecanju juniora, igrača do osamnaest godina, sudjelovali su četiri momčadi. Osim domaćina «Šibenika» i još DOŠK iz Drniša i «Varoš 1987» iz Šibenika.

Omladinski sastav «Šibenika» stekao je pravo sudjelovanja na polufinalnom turniru koji se igra od 28. do 31. ožujka uz još sedam momčadi iz Dubrovnika, Zadra, Pule, Splita, Rijeke i domaćina Omiša.

Dvije najbolje momčadi s ovog natjecanja steći će pravo sudjelovanja na završnom državnom nadmetanju od 27. do 30. travnja.

Finalisti su nastupili u sastavima: «Šibenik»: Gašperov, Bakmaz, Baranović, Zlatoper, Pivac, Abramović, Vidičak, Labor, Brdar, Maretić i Vulinović, trener Bradjković.

«Dalmagradnja»: Lušić, Nakić, Burić, Blažević, I. Labor, Bilic, Kraljević, Grubišić, Berač, Klisović i Perković, trener: Slipčević.

Josip PAPEŠA

UKRATKO IZ ŠPORTA

DOŠK bolji od Hajduka

U 17. kolu prvenstva Treće nogometne lige Zadar — Šibenik, šibenski su predstavnici postigli polovične rezultate. Domaći igrači drniškog DOŠK-a u derbiju u Crnici pobijedili su Hajduka sa 1:0, dok su Vodićani kao domaćini tek u finišu susreta pobijedili «Novu zoru» sa 2:1. U ostala dva susreta bilježimo poraze gostiju. «Mihovil» je izgubio od Bibinja 1:0, dok je skradinski SOŠK poražen u Zadru u susretu s Arbanasima 3:1. Poslije ovog kola «Mihovil» se nalazi na trećem mjestu sa 30 bodova, sedmi je DOŠK sa 21, osmi SOŠK sa 19 bodova i deseti Vodićani sa 18 bodova. U sljedećem kolu SOŠK u Skradinu dočekuje «Zlatnu luku», a «Mihovil» u Mandalini «Slobodu». Vodiće odlaze u goste «Debeljaku», a slobodan je drniški DOŠK.

Poraz u produžetku

U 19. kolu prvenstva A-2 košarkaške lige — jug, oba su predstavnika naše Županije poražena. «Dalmagradnja» kao domaćin na Baldekinu tek je u produžetku poražena od Zadra 110:97 pošto je susret u regularnom toku završen 86:86, dok je DOŠK ZT kao domaćin na Ogravi poražen od Splita sa 83:57. Poslije ovog kola u vodstvu se nalaze Dubrovnik sa 33 boda, «Dalmagradnja» Zadar II i «Amfora» nalaze se u pratnji sa 31 bodom. U sljedećem kolu «Dalmagradnja» gostuje u Splitu, a drniški DOŠK odlazi na mečdan vodećem Dubrovniku.

Startaju rukometaši

Ovog vikenda startaju u proljetnom dijelu prvenstva rukometaši i rukometašice vodičice «Olimpije» u prvenstvu Druge rukometne lige skupine jug. U 8. kolu rukometašice «Olimpije» gostuju u Vranjicu gdje se sastaju sa 33 bodom Vranjicom. Velika im je želja osvajanje prvog mjesta i plasman među prvoplasirane. Rukometaši na svom igralištu dočekuju rukometaše Biograda koje su u polufinalu rukometnog kupa sverne Dalmacije porazili u Biogradu, pa u susret moraju ući ozareli i postići novu pobjedu na startu proljetnog dijela prvenstva.

R. TRAVICA

ŽUPANIJSKI VREMEPLOV: OŽUJAK 1965. GODINE

DVA STAROHRVATSKA SPOMENIKA SVE VIŠE PROPADAJU

Današnji način proizvodnje i organizacije rada u toj radnoj organizaciji, koja zapošljava 2500 radnika, zahtijevaju velike napore u pogledu daljnjeg usavršavanja kadrova. Prije četiri godine u tvornici je bila osnovana kadrovska komisija, ali ona, prema sadašnjoj ocjeni, nije opravdala svoje postojanje, jer se orijentirala isključivo na administrativni sistem u tretiranju kadrovskih pitanja radne organizacije. Današnje stanje kadrova s visokom stručnom spremom nije nimalo zadovoljavajuće. Citirano je ulomak iz izvještaja s godišnje konferencije Saveza komunista TLM «Boris Kidrič» što ga je, s potpisom Joška Čelara, objavio «Šibenski list» potkraj ožujka 1965. godine. U sklopu društveno-političke rubrike čitamo vijest o boljoj suradnji omladine i Armije (delegaciju Saveza omladine na čelu s Antom Lubičevićem primio je general-major Zlatko Stojčević), pa tu je netko autoru Petra Vujka o radu Tribine mladih u Velikoj Glavi (seriju predavanja pripremio je učitelj Milivoje Urukalo), o problemima omladine Dniša piše Slobodan Grubišić, dok razgovor sa sekretarom Općinskog komiteta Saveza komunista Dniša tiska Josip Zagorac. Nailazimo i na članak u kojemu Branko Kukulj piše o pripremama omladine da se dostojno obilježi Dan mladosti — posebno smotke održat će se u Tlesnu, Vodicama, Perkoviću, Primoštenu, Skradinu i Rakovu Selu. Zabilježeno je i to da je na tribini «Srijedom u sedam» gostovao dr. Miljenko Protega, republikanski sekretar za pravosudne poslove i govorio o aktualnim problemima međunarodnih odnosa.

U privrednoj rubrici «Šibenskog lista» nailazimo na razgovor s Davorom Prginom, direktorom Šumskog gospodarstva u kojemu čitamo: «Lovni turizam je jedan mladih privredna grana. Njeni prvi temelji uđeni su prije četiri godine, kada su na Srim, Prvicu, Zlarinu, Žirju i drugim otocima osnovana državna lovista. U prošlogodišnjoj inozemni i domaći lovci odstrijelili su 726 komada razne divljači, od čega 414 jarebica, 170 fazana, 131 čeka i jedanaest divljih kunića.» U članku pod naslovom «Pred novu turističku sezonu» uočljiv je podatak da će do početka ljeta biti asfaltirana cesta sa Slapova Krke, a prema konstataciji člankopisca posebne dobre pripreme za prihvata turista obavljene su u Murteru, Vodicama, Tribunju, Jezerima, Pirovcu i Tlesnu, ali je primijećen napredak i u Krapnju, Grebašćici, Skradini i Prvicu. Posebno je zanimljiv prikaz u kojemu se, u razgovoru s Mirkom Spahijem i Milom Zorićem, raspravljalo o nagrađivanju po učinku u trgovini. Objelodanjen je i opširan razgovor s Dragom Radetićem, direktorom Zavoda za poslovanje (među nezaposlenima 14 posto su kvalificirani ili visokokvalificirani radnici ili odgovarajući službenici. Svi ostali su nekvalificirani, polukvalificirani i omladina s nižom stručnom spremom»). Nikica Marković tiska osvrt pod naslovom «Pomaganje ili nerazumijevanje», dok dopisnik iz Kline razumijevanje, dok Matković javlja da su «dizel-lokomotive proizvodnje General-Motorske dozrele za generalni remont».

Sire šibensko područje izuzetno je dobro zastupljeno u «snimanom» broju rečenog glasila. Tako Joško Čelar peom i kamerom saopćava da je prije kalendara stiglo na Zlarin, dok Omer Jureta objavljuje razgovor s Jerom Šikićem, zapovjednikom ribarskog broda «Ušata». Čitamo: «Jere izraduje minijature brodove. Dosađ ih je izradio deset. Neki se sada nalaze u Njemačkoj i Italiji, a ima ih i u Zagrebu. Turisti su jako zainteresirani za njegove «proizvode». Andrija Matković javlja da je u Klnu održana panel-diskusija o reumatskim bolestima (sudjelovali su T. Durrig, L. Mezulić, S. Androlić i M. Vitiš) o aktivnosti omladine u Velikoj Glavi raportira Milivoje Urukalo, dok tada stalni vanjski suradnik šibenskog tjednika Živko Petković javlja da je dramska sekcija iz Vrpola izvela premijeru drame «Na trnu i kamen» spisatelja Pere Budaka — glumili su Vinko Burazer, Nada Pivac, Ivo Tomašić, Andrija Petković, Janja Landeka, Boris Bač, Marija Ljubić, Velimir Vučak, Vesna Tomašić i Vjera Plavčić. O elektrifikaciji Velike Glave piše Petar Vujko, Branko Kukulj izvještava o kino-predstavi u gostionici — zahvaljujući Narodnom sveučilištu i omladinskom aktivisti Radi Krlju projekcije gledaju stanovnici Konjeverata. S izborne konferencije Saveza omladine općine Kln piše Andrija Matković (predsjednikom je postao Čedo Marić, a sekretarom Anđelka Mišić), dok Josip Zagorac pripovijeda da je u Svireru gostovao popularni pjevač Predrag Goljković (još su nastupili Anica Jocić i Aleksandar Sarilević), a pratnju su dali «poznati duo-harmonika Radoljka i Tine Živković». Opširan članak o životu i radu stanovnika Skradine napisao je neumorni mladić Joško Čelar.

Štude Pedagoške akademije u Šibeniku, pod vodstvom profesora historije Tomislava Eraka idu na ekskurziju u Italiju — čitamo u kulturnoj rubrici «Šibenskog lista». Ivo Ljvaković nastavlja svojom serijom «Očima pedagoga» i tiska članak pod naslovom «Oslobodimo se fraza». Nailazimo i na članak o tome koliko čitaju šibenski radnici: «Prošle je godine Narodna biblioteka imala oko 1500 članova. Od tog broja radnika je bilo 67. U toku godine oni su pročitali 896 knjiga». Posebno je uočljiv napis koji govori o propadanju starohrvatskih spomenika — posebno su ugrožena dva: u predjelu Gorice narušeni su zidovi crkvice sv. Ante i crkvice sv. Julijana u ulici Nikole Njeđuša. Nailazimo i na napis o tome da je komad «Budilnik» što ga je režirao Drago Melić naišao na vrstan prijem na samo Šibencima, već i Vodićanima, Benkovčanima i Drnišanima. Scenograf te predstave je Branko Friganović, dok uloge tumače Jere Marinov, Branko Sruk, Milena Lakić, Miloje Jovanović, Daria Jurković, Željko Čubrić i Ante Breašan.

Tih je dana NK «Šibenik» ostigao dvije prvenstvene utakmice. Gostovao je u Mariboru i s tamnošnjom istoimenom momčadi izgubio je Perasović, dok je na domaćem terenu, pred oko 1500 gledalaca, susret s osječkom «Savnom» završen bez zgoditaka. Domaći su u toj utakmici nastupili u sastavu Sirković, Grgić, Friganović, Žepina, Ljubić, Stolić, Živković (Marinić), Mošnjak, Stanić, Relić i Perasović.

Nailazimo i na članak da je u Labnu, igrajući u polufinalu Jugo-kupa Hrvatske za omladinu, «Šibenik» pobijedio tamošnju ekipu «Rudara» sa 1:0. Šibencani su nastupili u sastavu Stolić, Skrota, Šuperba, Marov, Grubišić, Mrvica, Bakmaz, Lovrić, Vulinović, Ninčić i Lakoš. Jedini gol postigao je Ninčić. Tih su dana u Šibeniku gostovali odbojkaši «Elise» iz Zadra. Domaća ekipa «Šibenik» bila je bolja i pobijedila sa 3:0. (Nastavlja se).

J. VESELIĆ

INFORMATIVNI

CENTAR ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Županijska skupština Županije šibenske
IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radijsko-difuzna organizacija Informativni centar

V.d. upravitelja Informativnog centra: Stjepan BARANOVIC

Uređuje redakcijski kolegij;

Duro BEČIR, Katarina RUĐAN, Ivan BURIĆ, Branimir PERIŠA, fotoreporter Vilson POLIĆ

Odgovorni urednik «Šibenskog lista»: Ivan BURIĆ

Uredništvo: Ulica Božidara Petranovića 3, Šibenik
TELEFONI: centrala: 35-510, direktor 33-999, studio i režija Radio-Šibenika 36-999

39-686, računovodstvo 33-227. Telefaks: 35-600

PRETPLATA na list: za tri mjeseca 18, za šest mjeseci 36, za godinu dana 72 kune. Za inozemstvo dvostruko. Žiro račun: 36600-603-978 kod ZAP Šibenik

Rješenjem Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03/192-01.

«Šibenski list» oslobođen je osnovnog poreza na promet

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u protivu vrijednosti kna na dan fakturiranja. Mail oglas, obavijest građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom

TISAK: «Slobodna Dalmacija» — Novine d.d. Split, Hrvatske mornarice u polufinalu

REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIČKI FOND SOCIJALNE ZAŠTITE
PODRUŽNICA ŠIBENIK
CENTAR ZA SOCIJALNI RAD

Centar za socijalni rad, Podružnica Šibenik
raspisuje

NATJEČAJ

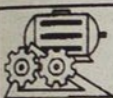
za popunu radnog mjesta

— SPECIJALIZIRANI SOCIJALNI RADNIK (kurativa)
jedan izvršitelj, na neodređeno vrijeme

Uvjeti:

- VII. stupanj stručne spreme socijalnog usmjerenja,
 - jedna (1) godina radnog iskustva na poslovima socijalne zaštite i položen stručni ispit,
 - nakon zasnivanja radnog odnosa obavezan je pokusni rad u trajanju od 3 mjeseca.
- Sudionici natječaja uz prijavu dužni su priložiti dokaze o ispunjavanju traženih uvjeta, te domovnicu.

Rok za podnošenje prijave je 8 dana od dana objave natječaja u »Šibenskom listu«.
Sudionici natječaja o rezultatu izbora bit će obaviješteni u roku od 30 dana od dana donošenja odluke o izboru.

INDUSTRIJSKO-OBRTNIČKA ŠKOLA
ŠIBENIK

NATJEČAJ

za upis 10 polaznika za srednjoškolsko obrazovanje
odraslih za stjecanje niže stručne spreme

- zavarivač REL postupkom
- zavarivač MAG postupkom
- zavarivač plamenom

Pravo upisa imaju osobe iznad 15 godina i koje su prethodno završile osnovno obrazovanje te nemaju status redovnog učenika.

Polaznici za upis prilažu:

- rodni list
- potvrdu o državljanstvu — domovnicu
- sve svjedodžbe o prethodno završenom obrazovanju.

Rok za upis polaznika je od 1. travnja do 20. travnja 1995. godine.

Informacije i prijave na adresu:

INDUSTRIJSKO-OBRTNIČKA ŠKOLA ŠIBENIK

Ante Šupuka 31

Telefon: 022/32-442, Tel-fax: 022/34-220

OSNIVAČKA SKUPŠTINA UDRUŽENJA GRAĐANA sv. MIHOVIL

ŠIBENČANI ZA SVOJ GRAD

U Šibeniku će, u ponedjeljak, u Krešimirovu domu s početkom u 20 sati biti održana Osnivačka skupština Udruga građana sv. Mihovila.

Podsjetimo, inicijativu za osnivanje ovoga udruženja potaknula je skupina građana koji su organizirali ovogodišnju pokladnu svečanost u gradu Šibeniku. Prema njihovim zamislima udruženje će okupljati šibenčane pripravnike da na različite načine pomognu afirmaciji i boljitku svojega grada. Udruženje će biti dobrovoljno i izvanstranačka organizacija koja će razvijati sustavne aktivnosti na vraćanju i oživljavanju identiteta grada Šibenika, razvijati različite oblike društvenoga i zabavnoga života u gradu, a posebnu pozornost poklanjat će njegovanju starih šibenskih tradicija. N.U.

ZAVOD ZA ZAPOSILJAVANJE

SLOBODNA RADNA MJESTA

»VIDOVIĆ TRADE 94« — Put kamenja-
ka 30, Šibenik
— KONOBARICA
— 2 izvršitelja na određeno vrijeme
— KV konobar
ROK OGLASA: 5. 4. 1995.

»INTER EXPO TRADE« s.p.o., J.J. Mei-
ća 7, Pirovac
— ZIDAR
— 2 izvršitelja na određeno vrijeme
— KV zidar, 12 mj. rad. iskustva
ROK OGLASA: 5. 4. 1995.

»LAVČEVIĆ ŠIBENIK« Šibenik
— RUKOVODITELJ OBJEKTA
— 1 izvršitelj na određeno vrijeme
— pripravnik
— fakultet graditeljstva
ROK OGLASA: 6. 4. 1995.

»MTM TRADE« Trg A. Hebranga 24, Ši-
benik
— PRODAVAČ
— 1 izvršitelj na određeno vrijeme
— KV prodavač
ROK OGLASA: 6. 4. 1995.

MKM DOM DOROTIĆ, Blata 88, Vodice
— KOMERCIJALIST-PRIPRAVNIK
— 3 izvršitelja na određeno vrijeme
— VII. ili VI. st. ekonomskog smjera
— bez radnog iskustva
ROK OGLASA: 11. 4. 1995.

»DELTA TTC« I. Zaninovića 1, Šibenik
— PRIPRAVNIK — 1 izvršitelj na odre-
đeno vrijeme
— VSS ili VSS ekonomskog smjera
ROK OGLASA: 5. 4. 1995.

»POLIPLAST« d.d. Bana J. Jelačića 13
— VODITELJ STROJNOG ODRŽAVA-
NJA
— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme
— VSS strojarški fakultet, 48 mj. r. isk.
ROK OGLASA: 1. 4. 1995.

»BRODOGRADILIŠTE I MARINA«
d.o.o. Betina
— TAJNIK
— 1 izvršitelj na određeno vrijeme
— IV. st. ekonomskog, upravno-prav-
nog ili birotehn. smjera
— 1 godina radnog iskustva
ROK OGLASA: 4. 4. 1995.

Zadar fest

OBJAVLJUJE NATJEČAJ ZA
NOVE SKLADBE KOJE ĆE BITI IZVEDENE
NA III. FESTIVALU ZABAVNE GLAZBE
"ZADAR '95." 13, 14. i 15. listopada 1995.

AUTORI KOJI ŽELE SUDJELOVATI U NATJEČAJU MORAJU DO
30. travnja 1995. POSLATI SVOJE SKLADBE NA ADRESU:
ZADAR FEST - ZADAR, Rudera Boškovića bb.

Prijave trebaju sadržavati:

- demo snimku na audio kaseti
- ispisanu melodijsku liniju s harmonijama i stihove napisane pisaćim strojem
- ime, prezime, adresu i telefon autora

SLANJEM RADOVA NA OVAJ NATJEČAJ AUTOR PRIHVACA U
CJELOSTI NJEGOVE UVJETE I PRENOSI PRAVO NA ZADAR FEST DA
ODABRANE SKLADBE:

- tiska u grafičkom obliku (World Copyright)
- prvi put javno izvede
- snimi i izda na nosačima zvuka
- prenosi putem radija i televizije
- da se ova, odnosno pojedina od ovih prava prenesu na treće osobe

SVA OSTALA PRAVA AUTOR PRIDRŽAVA ZA SEBE.

DODATNE OBAVIJESTI NA
TEL.: 023/313-522

ZADAR FEST - FESTIVAL HITOVA!

GRADSKI VRTIĆI
ŠIBENIK

VRŠE PREDUPIS
U JASLICE, VRTIĆE I PREDŠKOLU
ZA 1995/96.

Pribilježbe će se vršiti u svim vrtićima i jaslicama
od 30. ožujka do 10. travnja 1995. godine od 9 do
12 sati

Grad Šibenik i gradski vrtići i ove će godine ponu-
diti djeci - roditeljima širi odabir programa i orga-
nizacije rada s djecom.

Roditelji trebaju posjetiti vrtić za koji su zainteresira-
ni gdje će predbilježiti upis i dobiti sve potrebne
informacije.

SOLARIS

Hotelsko turističko poduzeće p.o.

59000 Šibenik — Croatia

Hotelsko naselje Solaris b.b.

Obavijest za članove Udruga malih
dioničara »Solaris« d.d.

Na temelju odluke Upravnog odbora od 14. 3.
1995. godine HTP »Solaris« oglašava:

Pozivamo članove Udruga malih dioničara
»Solaris« d.d. na prvu skupštinu Udruga koja
će se održati 3. 4. 1995. godine u 9.30 sati
u kongresnoj dvorani hotela »Ivan«.

Sve dodatne informacije mogu se dobiti na
telefon 33-925.

DEŽURNI TELEFONI

Svakog radnog dana za sve koji osjećaju
da im je potrebna pomoć i podrška

● SOS psihosocijalna pomoć za žene od
17 do 19 sati na telefon **22-160**

● Za djecu do 15 godina - Šareni telefon
29-943 od 16.30 do 20.30 sati.

MALI OGLASI 35-600

PRODAJEM građevinsku parcelu,
ravan teren, površine 600 četvor-
nih metara u Bilicama. Ima prilaz
vozilima. Cijena je 10 DEM po
četvornom metru. Javiti se rad-
nim danom do 15 sati na telefon
27-162.

OTKLANJAMO psihičke proble-
me i bolesti. Nazovite
051/221-298. Kažite ime i datum
rođenja saznat ćete više nego
što očekujete i dobiti pomoć. Va-
ša sudbina po nauci o učenju.

PRODAJEM jednosoban stan
s dnevnim boravkom, površine
43,40 m u crvenom neboderu, na
petom katu. Informacije na tele-
fon 051/213-836 do 16 sati
i 051/267-560 poslije 16 sati.

KUPUJEM automobili »Fiću« u is-
pravnom stanju. Telefon 23-731.

PRODAJEM brod »Galeb«, turis-
tička verzija, kompletno oprem-
ljen VHF, ima dubinomjer, motor
»Nanni-dizel«, 3 cilindra 22 KS.
Informacije na telefon
021/311-845 od 15 do 17 sati.

NINA vam pruža što drugi ne mo-
gu. Javiti se na telefon
023/444-268 od 14 do 22 sati.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

Dobili kćer: Tonči i Antoneta Stan-
kov, Josip i Anita Bulat, Mirko i Ilea-
na Kontić, Mladen i Danijela Goreta,
Slobdan i Zdravka Tabula, Mladen
Delić i Katarina Obradović, Marko
i Danijela Palinić, Veljko i Jasminka
Dereta, Željko i Ruža Kunčić, Tomis-
lav i Davorka Čičin-Angul, Marko
i Mirjana Kukrić.

Dobili sina: Mladen i Slobodanka
Radeljak, Nenad i Rajna Renje, Ne-
venko i Anita Dević, Joško Erak
i Katja Škugor, Neven i Miranda Pa-
šara, Ante i Suzi Vatauk, Igor Sla-
doljev i Edita Grgurev, Goran i Boža-
na Odak, Armando Livić i Sonja
Modun-Livić.

VJENČANI

Jolanda Šarić i Senad Makaš, Vanja
Friganović i Damir Letica, Danja
Bumber i Dražen Dobrić, Nevenka
Bumbak i Dane Mikulandra, Meri
Krnić i Ivan Krnić.

UMRLI

Šime Lepur (85), Mira Šokota (63),
Marko Čupić (67), Mara Pašara (89),
Karmelo Kursar (69), Katica Jukić
(55), Tonka Živković (81), Drago
Spahija (6), Nikola Goleš (81), Ante
Tomić (88), Milivoj Milić (80), Ana Ju-
kić (88), Bare Mikulandra (70), Joso
Jurković (88), Ljeposava Lambaša
(74), Šime Crvelin (71), Marija Haršić
(52), Mate Pilić (57), Milena Damja-
nović (65), Stipe Branica (85).

TUŽNO I BOLNO SJEĆANJE

na

DINKA GUBERINU

Navršilo se dvanaest godina
otkako smo te izgubili tvojom
preranom smrću. Sve što Ti
možemo dati je molitva i nada
da ćemo se sresti u vječnosti,
posjet grobu te neizmjerne
i neprekidna bol i tuga.
Zauvijek uciviljeni: majka, brat
i sestra.
Počivao u miru Božjem.

(069)

Marina, Ina, Klaudio, Ana-Marija i Tina

Cvrčci na jednoj od proba u vrtiću Vidici

U POVODU JUBILARNE OBLJETNICE NAJMLAĐEG PJEVAČKOG ZBORA

GODINA U ZNAKU »CVRČKA«

Zagreb ima »Trešnjevačke mališane« i »Klince s ribnjaka«, Dubrovnik Delu i njegove mališane, a Šibenik ima »Cvrčka«. I to već punih 10 godina! Oni koji su prvi zapjevali u tada još bezimenom zboru predškolača sada su prave male zvijezde Šibenika pa i šire. Za imena Maje Jakoliš, Brune Alić, Dine Belakušić i Dee Redžić čuli su ne samo vjerni posjetioci šibenske audicije »Pokaži što znaš« nego i šira publika televizijske emisije »Turbo limach show«.

Da ovu djecu nije posljednjih godina omeo rat kao što je omeo sve lijepo i poletno u ovom gradu, vjerojatno bi »Cvrčak« bio raspjevaniji, a svoje bi tajne i skrivene želje ispunio i prije svoje jubilarne obljetnice. Sad što je tu je. Svi koji rade sa Cvrčkom i za Cvrčak žele da ova godina bude u znaku njihova jubileja kako u gradu tako i izvan njega.

— Pripremamo za ovu godinu, kaže Sonja Batur, stručna voditeljica i dirigentica, mnogo koncerata i nastupa. — Jedan

od prvih bit će izvan Šibenika i to u prilično dalekom Čakovcu. Poziv za put u Čakovec stigao im je od Dječjeg centra toga grada koji je domaćin IV. dana predškolskog odgoja. Kako je tema tog stručnog skupa hrvatskih odgajatelja »Stvaralaštvo u institucionalnom odgoju predškolske djece« organizatori i domaćini pozvali su upravo male šibenčane da se predstave i pokažu što i kako rade, to jest, pjevaju. Ovak će se skup održati pod visokim pokroviteljstvom Ministarstva prosvjete i športa.

No, to je tek prvi korak. U Dječjim vrtićima, ustanovi koja je osnovala zbor predškolača, koja se brine o njegovu stručnom vodstvu i pri kojoj na kraju zbor i postoji, osnovan je poseban odbor za obilježavanje ovog velikog jubileja malih pjevača. U odboru je angažiran jedan broj roditelja i odgajatelja koji će pomoći što više mogu. Svi su oni svjesni da iza svakog uspjeha stoji cijeli mali pogon entuzijasta, stručnjaka, sponzora i naprosto ljudi dobre volje koji stvaraju image i popularnost jednog zbora kao što je to na

primjer »Raspjevani mali Dubrovnik« kao što su to »Trešnjevački mališani« i slično. Oni će, a u njihovo ime to govori Sonja Batur, dati sve od sebe da za ovu godinu »Cvrčak« dobije svoj novi izgled makar i samo novim uniformama da snimi kazetu ili CD, da samo za njih bude komponirana kakva dječja pjesma.

— U svemu što bismo željeli i što smo zamislili, kaže odgajateljica Blanka Lokas, očekujemo pomoć Grada, jer bez te pomoći teško da ćemo nešto postići. Ova su djeca budućnost Šibenika i ulaganje u njih je zapravo ulaganje u budućnost grada.

Uz Blanku Lokas koja već dvije godine pomaže oko Cvrčaka je i Ksenija Lučev, također odgajateljica, koja je u »Cvrčku« ostavila pet godina svoga odgajateljskog rada. One su nazočne svakoj probi, one su pri ruci za sve što treba djeci, ali i glavna komunikacija s roditeljima.

Sonja Batur, nastavnica glazbene kulture, također je pet godina svoga života uložila u Cvrčkovo raspjevanost (djeca

kažu — volimo pjevati i volimo tetu Sonju).

— Žao mi je odbiti dijete — kaže Sonja Batur — ali ipak one osnovne kriterije na audiciji moraju proći. Kod jednog čet-

verogodišnjaka nije lako otkriti sklonost ka pjevanju, ali je pravo vrijeme da se počne s dotjerivanjem sluha.

Sada u zboru ima 50 do 60 mališana od 4 i pol do 8 godina.

Teta Sonja za klavirom

Inače, krajnja granica za odlazak iz zbora je završetak drugog razreda osnovne škole. Takve djece, školaraca u zboru ima desetak.

— To su oni, kaže Sonja Batur — koji su zavoljeli pjevanje i ne žele otići. A i nemaju gdje. Za školske zborove kao i za »Zdravo maleni« još su premaleni i žao mi ih je odbiti. U zboru, saznajemo od teta, a i same djece, ima puno više djevojčica nego dječaka, ali nije stvar u djeci nego više u roditeljima koji će sina radije upisati u neki športski klub nego u pjevački zbor. Djevojčice su uz to i malo vrijednije i upornije.

Kako se radi s tom djecom treba ipak doći na probu i vidjeti. Pedesetak veselih nemirnih pari ruku, nogu i očiju koji se mogu koncentrirati tek petnaestak minuta! Zato su tu tete, tu su najčešće i roditelji koji kao »moraina« ili strpljiva podrška čekaju svoju djecu. Ali se za to isplati. Isplati se kad ih čujete kako veselo pjevaju već na probi a da o nastupu i ne govore. Isplati se kad ih vidite u njihovoj veseloj razigranosti na pozornici kad se ručicama brane od reflektora i u publici traže mamu i tatu. Isplatiće se, sasvim sigurno kad izdaju CD pa kad ih budemo mogli usporediti s nekim popularnijim i poznatijim, ali sigurno ništa boljim malim pjevačima od metropole do Dubrovnika!

J.PETRINA

DA ME MAMA VIDI

Medu najstarijim cvrčcima sadašnje generacije su Katarina, Ina, Sanja, Marina, Nina, Ana-Marija, Ina, Ana i Mateja. Nije ih trebalo mnogo nagovarati da se »otvore« pred mikrofonom.

— Je sam počela pjevati kad mi je bilo 4 godine.

— A ja kad sam imala 4 i pol godine.

— A koliko vam je sada godina?

— Meni 8; — Meni 7; — Meni 9 i pol.

— Je li vam žao što čete prestat pjevati u Cvrčku?

— Pa je ne znam — kaže Ina.

— A je noću završiti prvi razred samo da idem u Cvrčak — hvali se najstarija među njima Mateja.

— Sve ste djevojčice, ima li u Cvrčku dječaka?

— Ima... jedan Klaudio (na slici), Neno, Toni, Josip i Marko.

— Koji vam je najdraži?

— Meni Marko.

— I meni Marko.

— Meni Marko.

Začas Marko postade najomiljeniji, a Marko je i solist samo što on to ne zna, jer mu teta nije rekla!

— Koju pjesmu najviše volite?

— Ja najviše volim pjesmu »Baka«.

— A je pjesmu »Plešimo, plešimo«, jer sam u njoj solist.

— Što znači biti solist?

— To je kad dignes ruku i pjevaš kraj tete kod klavira!

— To je kad na koncertu nosiš kolar »na cvrčak« i pjevaš ispred zbora!

— Imate li ikada tremu na koncertu?

— Mene nikada nije sram kad pjevam na koncertu!

— Ni mene nije bilo sram, ja sam onako lijepo ozbiljno otpjevala.

— Gdje se vi ono aada spremate?

— Pa, mi ćemo ići u Čakovac.

— A gdje vam je to?

— To je pokraj Zagreba.

— A ima li tamo more?

— Je nisam tamo nikad bila pa ne znam.

— Mora i...nema.

— Meni je drago što idemo tamo, jer tamo nikada nisam bila.

— Stalno probamo, učimo pjesmo i spremamo se.

— Je bih voljela da sa mnom ide mama.

— A je bih voljela da sa mnom ide sestra i mama.

— Ja ne bih voljela da sa mnom ide mama.

— Pa, mame idu s vama!

— Ura! Jupi? AAAAA!

S jednog od koncerata u šibenskom kazalištu

IZ SPOMENICE

I deca o osnivanju Zbora predškolača rodila se 1985. godine. Prva voditeljica Zlata Vlahov započela je u veljači 1985. prve probe s dvadesetak mališana. Do kraja školske godine došlo ih je još trinaest. Pomoć voditeljici su odgajateljice Ivanka Zoričić i Danica Pačić.

Prvi javni nastup zbor je imao u svibnju 1986. godine u foajeu kazališta u povodu otvaranja izložbe dječjih radova uz Dan vrtića. Nastup zbora, kako piše prof. Livaković u svojoj knjizi »Raspjevani Šibenik«, dočekan je s interesom, simpatijama i ne skrivenim ushićenjem a brojne mame, tate i tete pljeskom su pozdravili djecu i zahvalili im se za radanje još jednog šibenskog zbora — najmlađeg i najslađeg.

1987. godine zbor na prijedlog pedagoga Anke Barbača dobiva ime »Cvrčak«. Od veljače 1987. zbor će voditi Tamara Savić. Prvi nastup pod vodstvom Tamare Savić i nazivom »Cvrčak« održan je 23. svibnja te godine u povodu 40. obljetnice prvog vrtića u Šibeniku.

Dva dana kasnije u šibenskom Kazalištu »Cvrčak« nastupa u prigodnom programu »Trčimo za suncem«. Istog ljeta cvrčci nastupaju po prvi put i na šibenskom Dječjem festivalu kao gosti koncerta nešto starijih »kolega« zbora »Zdravo maleni«.

Slijedeće 1988. godine »Cvrčak« po prvi put nastupa na smotri pjevačkih zborova osnovnih škola i prvi put nastupa izvan Šibenika — doduše ne daleko, u Primoštenu. Pod kraj godine nastupaju i na koncertu klape »Šibenik« u kazalištu.

1989. godine u povodu 4. obljetnice zbora »Cvrčak« organizira vlastiti koncert a kao goste poziva učenike Glazbene škole i klupu Jadrila.

I tako je ovaj najmlađi šibenski pjevački zbor postao jedan od glazbenih simbola Šibenika...